Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/891

z dnia 13 marca 2017 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do kar, które mają być stosowane w tych sektorach, a także zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011

(Dz.U. L 138 z 25.5.2017, s. 4)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1145 z dnia 7 czerwca 2018 r.	L 208	1	17.8.2018

▼B

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/891

z dnia 13 marca 2017 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do kar, które mają być stosowane w tych sektorach, a także zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011

TYTUŁ I

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie stanowi uzupełnienie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. i) oraz j) tego rozporządzenia, z wyjątkiem norm handlowych, a także uzupełnienie rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do kar stosowanych w tych sektorach.

Tytuł II niniejszego rozporządzenia stosuje się jednak wyłącznie do produktów sektora owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. i) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz do takich produktów przeznaczonych do przetworzenia.

TYTUŁ II

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

ROZDZIAŁ I

Wymogi i uznawanie

Sekcja 1

Definicje

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego tytułu stosuje się następujące definicje:

a) „producent” oznacza rolnika w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ([1]) – produkującego owoce i warzywa, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. i) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz takie produkty przeznaczone wyłącznie do przetworzenia;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

▼B

b) „członek będący producentem” oznacza producenta lub podmiot prawny utworzony przez producentów, który jest członkiem organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów;

c) „spółka zależna” oznacza przedsiębiorstwo, w którym co najmniej jedna organizacja producentów lub jedno zrzeszenie organizacji producentów nabyło udziały lub ustanowiło kapitał i które to przedsiębiorstwo przyczynia się do realizacji celów tych organizacji lub zrzeszeń;

d) „międzynarodowa organizacja producentów” oznacza każdą organizację, w której przynajmniej jedno z gospodarstw producentów znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego niż główna siedziba tej organizacji;

▼M1

e) „międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów” oznacza każde zrzeszenie organizacji producentów, w którym przynajmniej jedna ze zrzeszonych organizacji lub stowarzyszeń znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego niż główna siedziba tego zrzeszenia;

▼B

f) „środek” oznacza jedno z poniższych:

(i) działania mające na celu planowanie produkcji, w tym inwestycje w środki trwałe;

(ii) działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktów, świeżych lub przetworzonych, w tym inwestycje w środki trwałe;

(iii) działania mające na celu podwyższenie wartości handlowej produktów, a także poprawę sprzedaży, w tym inwestycje w środki trwałe, jak również promocja produktów, świeżych lub przetworzonych, działania komunikacyjne inne niż działania promocyjne i komunikacyjne objęte ppkt (vi);

(iv) działania w zakresie badań naukowych i produkcji eksperymentalnej, w tym inwestycje w środki trwałe;

(v) działania w zakresie szkoleń i wymiany najlepszych praktyk, inne niż szkolenia objęte ppkt (vi) oraz działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych i pomocy technicznej;

(vi) każde z działań w zakresie zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych wymienionych w art. 33 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013,

(vii) działania na rzecz ochrony środowiska, o których mowa w art. 33 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w tym inwestycje w środki trwałe;

(viii) inne działania, w tym inwestycje w środki trwałe, inne niż te objęte ppkt (i)–(vii), które służą realizacji co najmniej jednego z celów, o których mowa lub ustanowionych w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;

g) „działanie” oznacza określone działanie lub instrument mające na celu przyczynienie się do realizacji co najmniej jednego z celów, o których mowa lub ustanowionych w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;

▼B

h) „inwestycja w środki trwałe” oznacza nabycie rzeczowych aktywów trwałych mających na celu przyczynienie się do realizacji co najmniej jednego z celów, o których mowa lub ustanowionych w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;

i) „produkt uboczny” oznacza produkt powstały w wyniku przygotowania owoców lub warzyw, mający dodatnią wartość ekonomiczną, lecz niebędący głównym zamierzonym produktem;

j) „przygotowanie” oznacza działania przygotowawcze takie jak czyszczenie, krojenie, obieranie, usuwanie zbędnych części i osuszanie owoców i warzyw, bez przekształcenia ich w przetworzone owoce i warzywa;

k) „zasada międzybranżowa”, o której mowa w art. 34 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oznacza działania służące realizacji co najmniej jednego z celów wymienionych w art. 157 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, które to działania są zatwierdzone przez państwo członkowskie i zarządzane wspólnie przez organizację producentów lub zrzeszenie organizacji producentów i przynajmniej jeden inny podmiot z sektora przetwórstwa spożywczego lub łańcucha dystrybucji;

l) „wskaźnik wyjściowy” oznacza wskaźnik odzwierciedlający stan lub tendencję istniejącą na początku okresu programowania, który może dostarczyć informacji przydatnych w następujących sytuacjach:

   (i) przy analizie sytuacji wyjściowej w celu ustanowienia krajowej strategii na rzecz zrównoważonych programów operacyjnych lub programu operacyjnego;

   (ii) jako punkt odniesienia przy ocenie wyników i wpływu krajowej strategii lub programu operacyjnego; lub

   (iii) przy interpretacji wyników i wpływu krajowej strategii lub programu operacyjnego.

m) „koszty szczególne” oznaczają koszty dodatkowe, obliczone jako różnica między kosztami zwykłymi a kosztami rzeczywiście poniesionymi, oraz utracone dochody wynikające z działania, z wyłączeniem dodatkowego dochodu i oszczędności kosztów.

Sekcja 2

Kryteria uznania oraz inne wymogi

Artykuł 3

Status prawny organizacji producentów

Państwa członkowskie określają podmioty prawne, które mogą wystąpić o uznanie zgodnie z art. 154 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w świetle krajowych struktur prawnych i administracyjnych. W stosownych przypadkach państwa członkowskie ustanawiają również przepisy dotyczące wyraźnie określonych części podmiotów prawnych, które mogą wystąpić o uznanie zgodnie z tym artykułem. Państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy uzupełniające dotyczące uznawania organizacji producentów oraz podmiotów prawnych, które mogą wystąpić o uznanie za organizacje producentów.

▼B

Artykuł 4

Zakres produktów

1. Państwa członkowskie uznają organizacje producentów w odniesieniu do produktów lub grup produktów określonych we wnioskach o uznanie.

2. Państwa członkowskie uznają organizacje producentów w odniesieniu do produktów lub grup produktów przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia jedynie w przypadku, gdy organizacje producentów mogą zagwarantować, że produkty te są dostarczane do przetworzenia na podstawie systemu umów na dostawy albo w inny sposób.

Artykuł 5

Minimalna liczba członków

Państwa członkowskie określają minimalną liczbę członków do celów art. 154 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Przy ustalaniu minimalnej liczby członków organizacji producentów państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy wnioskodawca starający się o uznanie składa się całkowicie lub częściowo z członków będących podmiotami prawnymi lub będącymi jasno określonymi częściami podmiotów prawnych i składającymi się z producentów, minimalną liczbę producentów można obliczać na podstawie liczby producentów zrzeszonych w każdym podmiocie prawnym lub w jasno określonych częściach podmiotów prawnych.

Artykuł 6

Minimalny okres członkostwa

1. Minimalny okres członkostwa producenta nie może wynosić mniej niż rok.

2. Rezygnację z członkostwa zgłasza się organizacji producentów na piśmie. Państwa członkowskie ustanawiają okres wypowiedzenia, który nie może przekraczać sześciu miesięcy, oraz datę, od której rezygnacja staje się skuteczna.

Artykuł 7

Struktura i działalność organizacji producentów

Państwa członkowskie kontrolują, czy organizacje producentów posiadają do dyspozycji personel, infrastrukturę oraz wyposażenie niezbędne do spełnienia wymogów ustanowionych w art. 152, 154 i 160 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz do zapewnienia ich funkcjonowania w zakresie podstawowych zadań, w szczególności w odniesieniu do:

a) wiedzy ich członków na temat produkcji,

b) środków technicznych koniecznych do zbioru, sortowania, przechowywania i pakowania produkcji ich członków;

c) wprowadzania do obrotu produkcji ich członków;

▼B

d) zarządzania działalnością handlową i budżetem; oraz

e) scentralizowanej rachunkowości opartej na kosztach i systemu fakturowania zgodnych z prawem krajowym.

Artykuł 8

Wartość lub wielkość produkcji zbywalnej

1. Na potrzeby art. 154 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wartość lub wielkość produkcji zbywalnej obliczana jest na tej samej podstawie co wartość produkcji sprzedanej ustanowiona w art. 22 i 23 niniejszego rozporządzenia.

2. W wypadku gdy dane historyczne dotyczące produkcji sprzedanej danego członka na potrzeby zastosowania ust. 1 nie są wystarczające, wartość produkcji zbywalnej jest taka sama jak rzeczywista wartość produkcji sprzedanej w okresie 12 kolejnych miesięcy. Tych 12 miesięcy przypada w okresie trzech lat poprzedzających rok, w którym złożono wniosek o uznanie.

Artykuł 9

Minimalna wartość produkcji sprzedanej

Na potrzeby art. 154 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwa członkowskie, oprócz minimalnej liczby członków, ustanawiają minimalną wartość produkcji sprzedanej dla organizacji producentów realizujących program operacyjny.

Artykuł 10

Zapewnianie środków technicznych

Na potrzeby art. 154 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i art. 7 lit. b) niniejszego rozporządzenia organizacja producentów, która jest uznana w odniesieniu do produktu wymagającego zapewnienia środków technicznych, uznawana jest za wywiązującą się ze swoich zobowiązań w tym zakresie, jeżeli zapewnia odpowiednie środki techniczne sama lub za pośrednictwem swoich członków, spółek zależnych lub zrzeszeń organizacji producentów, których jest członkiem, lub poprzez outsourcing.

Artykuł 11

Działalność główna organizacji producentów

1. Działalność główna organizacji producentów jest związana z koncentracją podaży i wprowadzaniem do obrotu produktów swoich członków, w odniesieniu do których jest uznana.

Wprowadzanie do obrotu, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest przeprowadzane przez organizację producentów lub pod kontrolą organizacji producentów w przypadku outsourcingu, jak określono w art. 13. Wprowadzenie do obrotu obejmuje między innymi decyzję w sprawie produktu, który ma zostać sprzedany, wybór kanału dystrybucji oraz, jeżeli sprzedaż nie odbywa się w drodze aukcji, negocjacje dotyczące ilości i ceny produktu.

▼B

Organizacje producentów przechowują przez co najmniej pięć lat rejestry, w tym dokumenty księgowe, w których wykazuje się, że organizacja producentów zajmowała się koncentracją podaży i wprowadzała do obrotu produkty swoich członków, co stanowiło podstawę jej uznania.

2. Organizacja producentów może sprzedawać produkty pochodzące od producentów niebędących członkami organizacji producentów ani zrzeszenia organizacji producentów, jeżeli została uznana w odniesieniu do tych produktów i pod warunkiem że wartość ekonomiczna tej działalności jest niższa od wartości jej produkcji sprzedanej obliczonej zgodnie z art. 22.

3. Wprowadzania do obrotu owoców i warzyw, które kupiono bezpośrednio od innej organizacji producentów, oraz produktów, w odniesieniu do których organizacja producentów nie została uznana, nie uważa się za część działalności organizacji producentów.

4. W przypadkach, w których zastosowanie ma art. 22 ust. 8, ust. 2 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do odnośnych spółek zależnych.

▼M1

Artykuł 12

Wprowadzanie produktów do obrotu poza organizacją producentów

1. Jeżeli statut grupy producentów na to zezwala i jeżeli jest to zgodne z warunkami określonymi przez dane państwo członkowskie i daną grupę producentów, jej członkowie będący producentami mogą:

a) sprzedawać produkty bezpośrednio w gospodarstwach lub poza nimi konsumentom na ich własne potrzeby;

b) wprowadzać do obrotu — we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację producentów — produkty, których ilości lub wartość mają charakter marginalny w porównaniu do wielkości produkcji zbywalnej danego produktu ich własnej organizacji;

c) wprowadzać do obrotu – we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację producentów, produkty, które ze względu na ich charakter lub ze względu na ograniczoną wielkość produkcji lub wartości producentów będących członkami, zwykle nie są objęte działalnością handlową danej organizacji producentów.

2. Odsetek produkcji, jaką członkowie będący producentami wprowadzają do obrotu poza organizacją producentów, jak określono w ust. 1, nie przekracza 25 % wielkości lub wartości produkcji zbywalnej każdego członka będącego producentem.

Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić niższy niż określony w akapicie pierwszym odsetek produkcji, jaką członkowie będący producentami mogą wprowadzać do obrotu poza organizacją producentów. Państwa członkowskie mogą zwiększyć ten odsetek do 40 % w przypadku produktów objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 ([1]) lub gdy członkowie będący producentami wprowadzają do obrotu swoją produkcję za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację producentów.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

▼B

Artykuł 13

Outsourcing

1. Działalność, na której outsourcing państwo członkowskie może zezwolić zgodnie z art. 155 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, odnosi się do celów określonych w art. 152 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia i może obejmować między innymi zbiór, przechowywanie, pakowanie i wprowadzanie do obrotu produkcji członków organizacji producentów.

2. Organizacja producentów zlecająca działalność w ramach outsourcingu zawiera pisemne porozumienie handlowe, w formie umowy, uzgodnienia lub protokołu, z innym podmiotem, w tym z jednym ze swoich członków lub większą ich liczbą, lub ze swoją spółką zależną, na prowadzenie odnośnej działalności. Dana organizacja producentów pozostaje odpowiedzialna za realizację działalności zleconej w ramach outsourcingu oraz za ogólną kontrolę zarządzania i nadzór nad porozumieniem handlowym na prowadzenie odnośnej działalności.

Uznaje się jednak, że działalność prowadzona jest przez organizację producentów, jeżeli jest ona prowadzona przez zrzeszenie organizacji producentów lub spółdzielnię, której członkami są spółdzielnie, w przypadku gdy organizacja producentów jest ich członkiem, bądź też jeżeli działalność prowadzona jest przez spółkę zależną spełniającą wymóg 90 %, o którym mowa w art. 22 ust. 8.

3. Ogólna kontrola zarządzania i nadzór, o których mowa w ust. 2, są skuteczne i nakładają na umowę, uzgodnienie lub protokół następujące wymogi:

a) umożliwiają one organizacji producentów wydawanie wiążących instrukcji oraz zawierają przepisy umożliwiające organizacji producentów rozwiązanie umowy, uzgodnienia lub protokołu, jeżeli wykonawca usługi nie spełnia warunków umowy dotyczącej outsourcingu;

b) zawierają szczegółowe warunki, w tym obowiązki w zakresie regularnej sprawozdawczości i terminy, dzięki czemu organizacja producentów może sprawować skuteczną kontrolę nad działalnością zleconą w ramach outourcingu.

Umowy, uzgodnienia lub protokoły dotyczące outsourcingu, jak również sprawozdania, o których mowa w lit. b) akapitu pierwszego, są przechowywane przez organizację producentów przez co najmniej 5 lat do celów kontroli *ex post* oraz są dostępne dla wszystkich członków na żądanie.

Artykuł 14

Międzynarodowe organizacje producentów

1. Główna siedziba międzynarodowej organizacji producentów znajduje się w państwie członkowskim, w którym organizacja osiąga większość wartości produkcji sprzedanej, obliczonej zgodnie z art. 22 i 23.

Główna siedziba może znajdować się ewentualnie w państwie członkowskim, w którym swoją siedzibę ma większość członków będących producentami, jeżeli zainteresowane państwa członkowskie tak postanowią.

▼B

2. W przypadku gdy międzynarodowa organizacja producentów realizuje program operacyjny oraz gdy, w chwili złożenia wniosku o nowy program operacyjny, większość wartości produkcji sprzedanej zostaje osiągnięta w innym państwie członkowskim lub gdy większość członków będących producentami ma swoją siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym znajduje się główna siedziba międzynarodowej organizacji producentów, główna siedziba pozostaje w tym państwie członkowskim do końca realizacji nowego programu operacyjnego.

Jeżeli jednak na koniec okresu realizacji nowego programu operacyjnego większość wartości produkcji sprzedanej jest nadal osiągana w innym państwie członkowskim lub większość członków organizacji wciąż posiada swoją siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym obecnie znajduje się główna siedziba, wówczas główna siedziba zostaje przeniesiona do innego państwa członkowskiego, chyba że zainteresowane państwa członkowskie postanowią, że lokalizacja siedziby nie ulega zmianie.

3. Państwo członkowskie, w którym znajduje się główna siedziba międzynarodowej organizacji producentów, jest odpowiedzialne za:

a) uznanie międzynarodowej organizacji producentów;

b) zatwierdzenie programu operacyjnego międzynarodowej organizacji producentów;

c) ustanowienie niezbędnej współpracy administracyjnej z innymi państwami członkowskimi, w których siedziby mają członkowie organizacji, w zakresie zgodności z warunkami uznawania oraz systemu kontroli i kar administracyjnych. Te inne państwa członkowskie w odpowiednim czasie udzielają wszelkiej niezbędnej pomocy państwu członkowskiemu, w którym znajduje się główna siedziba; oraz

d) przedstawianie, na wniosek pozostałych państw członkowskich, w których siedzibę mają członkowie zrzeszenia, wszelkiej niezbędnej dokumentacji, w tym obowiązujących przepisów, przetłumaczonej na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych danego państwa członkowskiego.

Artykuł 15

Łączenie organizacji producentów

1. W przypadku gdy organizacje producentów łączą się, organizacja producentów powstała w wyniku połączenia przejmuje prawa i obowiązki poszczególnych organizacji producentów, które się połączyły. Państwo członkowskie zapewnia, by nowa organizacja producentów spełniała wszystkie kryteria uznania, i nadaje jej nowy numer do celów jednego systemu identyfikacji, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

Organizacja producentów powstała w wyniku połączenia może realizować programy zarówno równolegle, jak i oddzielnie do dnia 1 stycznia roku następującego po połączeniu lub może połączyć programy operacyjne z chwilą połączenia.

Artykuł 34 niniejszego rozporządzenia stosuje się do programów operacyjnych, które zostały połączone.

▼B

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 akapit drugi państwa członkowskie na podstawie właściwie uzasadnionych wniosków mogą zezwalać organizacjom producentów na kontynuację równoległego wdrażania programów operacyjnych do czasu zakończenia realizacji tych programów.

Artykuł 16

Członkowie niebędący producentami

1. Państwa członkowskie mogą określić warunki, na których osoby fizyczne lub prawne niebędące producentami mogą być przyjmowane na członków organizacji producentów.

2. Przy ustalaniu warunków, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają w szczególności zgodność z art. 153 ust. 2 lit. c) i art. 159 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Osoby fizyczne lub prawne, o których mowa w ust. 1:

a) nie są uwzględniane w kryteriach uznania;

b) nie korzystają bezpośrednio ze środków finansowanych przez Unię.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć lub odebrać takim osobom fizycznym lub prawnym prawo do głosowania przy podejmowaniu decyzji odnoszących się do funduszy operacyjnych, zgodnie z warunkami, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 17

Demokratyczna odpowiedzialność organizacji producentów

1. W przypadku gdy organizacja producentów posiada strukturę prawną wymagającą demokratycznej odpowiedzialności na mocy obowiązujących przepisów krajowych, uznaje się, że spełnia ona ten wymóg do celów niniejszego rozporządzenia, chyba że dane państwo członkowskie postanowi inaczej.

2. W przypadku organizacji producentów innych niż ta, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie określają maksymalny odsetek praw głosu i udziałów lub kapitału, które dowolna osoba fizyczna lub prawna może posiadać w obrębie organizacji producentów. Maksymalny odsetek praw głosu i udziałów lub kapitału wynosi poniżej 50 % całkowitej liczby praw głosu i poniżej 50 % udziałów lub kapitału.

W odpowiednio uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą określić wyższy maksymalny odsetek udziałów lub kapitału, który dowolna osoba prawna może posiadać w obrębie organizacji producentów, pod warunkiem że zostaną przyjęte środki w celu zapewnienia, że nie dojdzie w żadnym wypadku do nadużycia władzy przez taką osobę prawną.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku organizacji producentów realizujących program operacyjny w dniu 17 maja 2014 r., maksymalny odsetek udziałów lub kapitału określony przez państwo członkowskie zgodnie z akapitem pierwszym ma zastosowanie jedynie po zakończeniu tego programu operacyjnego.

▼B

3. Organy państw członkowskich przeprowadzają kontrole oparte na analizie ryzyka, w odniesieniu do praw głosu i udziałów. Jeżeli członkowie organizacji producentów sami są osobami prawnymi, kontrole te powinny obejmować tożsamość osób fizycznych lub prawnych posiadających udziały lub kapitał w obrębie członków organizacji.

4. Jeżeli organizacja producentów jest jasno określoną częścią podmiotu prawnego, państwa członkowskie przyjmują środki ograniczające lub odbierające temu podmiotowi prawnemu uprawnienia do zmiany, zatwierdzania lub odrzucania decyzji organizacji producentów.

Sekcja 3

Zrzeszenia organizacji producentów

Artykuł 18

Przepisy dotyczące organizacji producentów mające zastosowanie do zrzeszeń organizacji producentów

Do zrzeszeń organizacji producentów stosuje się odpowiednio art. 3, 6, 11 ust. 3, art. 13, 15 i 17. Jeżeli zrzeszenie organizacji producentów prowadzi sprzedaż produktów swoich członków będących organizacjami producentów, stosuje się odpowiednio art. 11 ust. 2.

Artykuł 19

Uznawanie zrzeszeń organizacji producentów

1. Państwa członkowskie mogą uznawać zrzeszenia organizacji producentów na podstawie art. 156 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do działania lub działań, które dotyczą produktów lub grup produktów określonych we wnioskach o uznanie, w przypadku gdy zrzeszenie organizacji producentów jest w stanie skutecznie prowadzić te działania.

2. Zrzeszenie organizacji producentów uznane zgodnie z art. 156 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 może prowadzić dowolne z działań lub funkcji organizacji producentów, nawet jeżeli wprowadzanie do obrotu odnośnych produktów nadal jest prowadzone przez jej członków.

3. W przypadku danego produktu lub grupy produktów i działalności organizacja producentów może być członkiem tylko jednego zrzeszenia organizacji producentów, które wdraża program operacyjny.

4. Państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy uzupełniające dotyczące uznawania zrzeszeń organizacji producentów.

Artykuł 20

Członkowie zrzeszeń organizacji producentów niebędący organizacjami producentów

1. Państwa członkowskie mogą określić warunki, na których osoby fizyczne lub prawne niebędące uznanymi organizacjami producentów mogą zostać członkami zrzeszenia organizacji producentów.

▼B

2. Członkowie uznanego zrzeszenia organizacji producentów, którzy nie są uznaną organizacją producentów:

a) nie są uwzględniani w kryteriach uznania;

b) nie korzystają bezpośrednio ze środków finansowanych przez Unię.

Państwa członkowskie mogą przyznać, ograniczyć lub odebrać takim członkom prawo do głosowania przy podejmowaniu decyzji odnoszących się do programów operacyjnych.

Artykuł 21

Międzynarodowe zrzeszenia organizacji producentów

1. Główna siedziba międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów znajduje się w państwie członkowskim, w którym członkowie będący organizacjami producentów osiągają większość wartości produkcji sprzedanej.

Główna siedziba może znajdować się ewentualnie w państwie członkowskim, w którym swoją siedzibę ma większość członków będących organizacjami producentów, jeżeli zainteresowane państwa członkowskie tak postanowią.

2. W przypadku gdy międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów realizuje program operacyjny oraz gdy, w chwili złożenia wniosku o nowy program operacyjny, większość wartości produkcji sprzedanej zostaje osiągnięta w innym państwie członkowskim lub gdy większość członków będących organizacjami producentów ma swoją siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym znajduje się główna siedziba międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów, główna siedziba pozostaje w tym państwie członkowskim do końca realizacji nowego programu operacyjnego.

Jeżeli jednak na koniec okresu realizacji nowego programu operacyjnego większość wartości produkcji sprzedanej jest nadal osiągana w innym państwie członkowskim lub większość członków będących organizacjami producentów wciąż posiada swoją siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym obecnie znajduje się główna siedziba, wówczas główna siedziba zostaje przeniesiona do innego państwa członkowskiego, chyba że zainteresowane państwa członkowskie postanowią, że lokalizacja siedziby nie ulega zmianie.

3. Państwo członkowskie, w którym znajduje się główna siedziba międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów, jest odpowiedzialne za:

a) uznanie zrzeszenia;

b) zatwierdzenie, w stosownych przypadkach, programu operacyjnego międzynarodowego zrzeszenia;

c) ustanowienie niezbędnej współpracy administracyjnej z innymi państwami członkowskimi, w których siedziby mają zrzeszone organizacje, w zakresie zgodności z warunkami uznawania, realizacji programów operacyjnych przez członków będących organizacjami producentów oraz systemu kontroli i kar administracyjnych. Te inne państwa członkowskie udzielają wszelkiej niezbędnej pomocy państwu członkowskiemu, w którym znajduje się główna siedziba; oraz

▼B

d) przedstawianie, na wniosek pozostałych państw członkowskich, w których siedzibę mają członkowie zrzeszenia, wszelkiej niezbędnej dokumentacji, w tym obowiązujących przepisów, przetłumaczonej na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych danego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ II

Fundusze i programy operacyjne

Sekcja 1

Wartość produkcji sprzedanej

Artykuł 22

Podstawa obliczania

1. Wartość produkcji sprzedanej danej organizacji producentów oblicza się na podstawie produkcji samej organizacji producentów oraz jej członków będących producentami i obejmuje ona wyłącznie produkcję tych owoców i warzyw, w odniesieniu do których organizacja producentów została uznana. Wartość produkcji sprzedanej może obejmować owoce i warzywa, które nie muszą być zgodne z normami handlowymi, jeżeli normy te nie mają zastosowania.

Wartość produkcji sprzedanej danego zrzeszenia organizacji producentów oblicza się na podstawie produkcji sprzedanej przez samo zrzeszenie organizacji producentów oraz przez jego członków będących organizacjami producentami i obejmuje ona wyłącznie produkcję tych owoców i warzyw, w odniesieniu do których zrzeszenie organizacji producentów zostało uznane. W ramach tego obliczenia unika się dwukrotnego liczenia.

2. Wartość produkcji sprzedanej nie obejmuje wartości przetworzonych owoców i warzyw ani żadnego innego produktu, który nie jest produktem sektora owoców i warzyw.

Jednakże wartość produkcji sprzedanej w odniesieniu do owoców i warzyw przeznaczonych do przetworzenia, które zostały przetworzone w jeden z przetworów owocowych i warzywnych wymienionych w części X załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 lub jakikolwiek inny produkt przetworzony, o którym mowa w niniejszym artykule i który jest szerzej opisany w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, bądź przez organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów lub ich członków będących producentami lub spółki zależne spełniające wymóg 90 %, o którym mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, bądź przez nich samych lub poprzez outsourcing, oblicza się jako stawkę ryczałtową w procentach mającą zastosowanie do fakturowanej wartości tych produktów przetworzonych. Wymieniona stawka ryczałtowa wynosi:

a) 53 % dla soków owocowych;

b) 73 % dla zagęszczonych soków owocowych;

c) 77 % dla koncentratu pomidorowego;

d) 62 % dla mrożonych owoców i warzyw;

e) 48 % dla owoców i warzyw w puszkach;

▼B

f) 70 % dla grzybów z rodzaju *Agaricus* w puszkach;

g) 81 % dla owoców zakonserwowanych tymczasowo w solance;

h) 81 % dla owoców suszonych;

i) 27 % dla przetworzonych owoców i warzyw innych niż te, o których mowa w lit. a)–h);

j) 12 % dla przetworzonych ziół aromatycznych;

k) 41 % dla papryki w proszku.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom producentów na zawieranie wartości produktów ubocznych w wartości produkcji sprzedanej.

4. Wartość produkcji sprzedanej obejmuje wartość produktów wycofanych z rynku zgodnie z art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Wartość tę oblicza się na podstawie średniej ceny produktów wprowadzonych do obrotu przez organizację producentów w odnośnym okresie.

5. Do wartości produkcji sprzedanej wlicza się wyłącznie produkcję organizacji producentów lub jej członków będących producentami wprowadzoną do obrotu przez organizację producentów. Produkcja członków organizacji producentów będących producentami wprowadzona do obrotu za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację wliczana jest do wartości produkcji sprzedanej tej drugiej organizacji producentów. Unika się dwukrotnego liczenia.

6. Z wyjątkiem sytuacji, w której zastosowanie ma ust. 8, produkcję sprzedaną owoców i warzyw fakturuje się na etapie EXW organizacja producentów w stosownych przypadkach jako produkt wymieniony w części IX załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, który to produkt jest przygotowany i zapakowany, z wyłączeniem:

a) podatku VAT;

b) kosztów transportu wewnętrznego do organizacji producentów, w przypadku gdy odległości między scentralizowanymi punktami składowania lub pakowania organizacji producentów a jej punktem dystrybucji przekracza 300 km.

7. Wartość produkcji sprzedanej można również obliczać na etapie EXW zrzeszenie organizacji producentów i na tych samych zasadach jak zasady ustanowione ust. 6.

8. Wartość produkcji sprzedanej można również obliczać na etapie EXW spółka zależna, na tych samych zasadach jak zasady ustanowione w ust. 6, pod warunkiem że przynajmniej 90 % udziałów lub kapitału spółki zależnej należy do:

a) co najmniej jednej organizacji producentów lub co najmniej jednego zrzeszenia organizacji producentów; lub

▼B

b) z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego – będących producentami członków organizacji producentów lub zrzeszeń organizacji producentów, jeżeli przyczynia się to do realizacji celów wymienionych w art. 152 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

9. W przypadku outsourcingu wartość produkcji sprzedanej oblicza się na etapie EXW organizacja producentów i obejmuje ona ekonomiczną wartość dodaną działania, które zostało zlecone przez organizację producentów jej członkom, osobom trzecim lub innej spółce zależnej niż spółka zależna, o której mowa w ust. 8.

▼M1

10. W przypadku gdy obniżenie wielkości produkcji spowodowane jest klęską żywiołową, zjawiskiem klimatycznym, chorobami zwierząt lub roślin bądź inwazjami szkodników, odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia otrzymane w związku z ubezpieczeniem zbiorów, o którym mowa w rozdziale III sekcja 7, lub działania o równoznacznym charakterze, którymi zarządza organizacja producentów lub producenci będący jej członkami w odniesieniu do wyżej wymienionych przyczyn, mogą zostać włączone do wartości produkcji sprzedanej.

▼B

Artykuł 23

Okres odniesienia i pułap unijnej pomocy finansowej

1. Państwa członkowskie w odniesieniu do każdej organizacji producentów określają dwunastomiesięczny okres odniesienia rozpoczynający się nie wcześniej niż dnia 1 stycznia roku przypadającego trzy lata przed rokiem, dla którego wnioskowana jest pomoc, i kończący się najpóźniej dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, dla którego wnioskowana jest pomoc.

Dwunastomiesięczny okres stanowi okres obrachunkowy odnośnej organizacji producentów.

Metoda określania okresu odniesienia nie może zmieniać się w trakcie programu operacyjnego, z wyjątkiem należycie uzasadnionych sytuacji.

2. Pułap unijnej pomocy finansowej, o którym mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oblicza się corocznie na podstawie wartości produkcji sprzedanej w okresie odniesienia producentów będących członkami organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów do dnia 1 stycznia roku, dla którego wnioskowana jest pomoc.

3. Alternatywnie do metody opisanej w ust. 2 w odniesieniu do organizacji producentów lub zrzeszeń organizacji producentów, które nie mają charakteru międzynarodowego, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu rzeczywistych wartości produkcji sprzedanej w danym okresie odniesienia danej organizacji producentów lub danego zrzeszenia organizacji producentów. Wówczas zasada ta ma zastosowanie do wszystkich organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów, które nie mają charakteru międzynarodowego, w danym państwie członkowskim.

▼B

4. Jeżeli obniżenie wartości produktu o co najmniej 35 % wynikało z przyczyn niezależnych od odpowiedzialności i kontroli organizacji producentów, wartość produkcji sprzedanej dla tego produktu stanowi 65 % jego wartości w poprzednim okresie odniesienia.

Organizacja producentów uzasadnia przyczyny, o których mowa w akapicie pierwszym, wobec właściwego organu odnośnego państwa członkowskiego.

Niniejszy ustęp stosuje się również w celu ustalenia zgodności z minimalną wartością produkcji sprzedanej zgodnie z art. 9.

5. W przypadku gdy dane historyczne dotyczące produkcji sprzedanej nowo uznanych organizacji producentów nie są wystarczające do celów stosowania ust. 1, za wartość produkcji sprzedanej uznaje się wartość produkcji zbywalnej podaną przez organizację producentów do celów uznania.

Artykuł 24

Rachunkowość

Państwa członkowskie gwarantują, że organizacje producentów przestrzegają krajowych standardów rachunkowości opartej na kosztach, które umożliwiają niezależnym audytorom szybką identyfikację, sprawdzenie i poświadczenie ich wydatków i dochodów.

Sekcja 2

Fundusze operacyjne

Artykuł 25

Finansowanie funduszy operacyjnych

1. Składki finansowe do funduszu operacyjnego, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, określane są przez organizację producentów lub zrzeszenie organizacji producentów.

2. Wszyscy członkowie będący producentami lub organizacje członkowskie mają możliwość korzystania z funduszu operacyjnego i demokratycznego uczestnictwa w podejmowaniu decyzji dotyczących wykorzystania funduszu operacyjnego organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów, a także składek finansowych do funduszu operacyjnego.

3. Statut organizacji producentów lub regulamin zrzeszenia organizacji producentów nakładają na członków będących producentami lub organizacje członkowskie obowiązek płacenia składek finansowych przewidzianych w ich statucie lub regulaminie zrzeszenia do celów utworzenia i uzupełniania funduszu operacyjnego przewidzianego w art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

▼B

Artykuł 26

Powiadamianie o szacunkowych kwotach

1. Najpóźniej do dnia 15 września organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów powiadamiają państwo członkowskie, które udzieliło im uznania, o szacunkowych kwotach unijnej pomocy finansowej oraz o składkach ze strony swoich członków lub samych organizacji producentów i zrzeszeń na rzecz funduszy operacyjnych na następny rok, wraz z programami operacyjnymi lub wszelkimi wnioskami o zatwierdzenie zmian w istniejących programach operacyjnych.

Państwa członkowskie mogą jednak wyznaczyć datę późniejszą niż 15 września.

2. Obliczenia szacunkowej kwoty funduszy operacyjnych dokonuje się na podstawie programów operacyjnych i wartości produkcji sprzedanej. W obliczeniu uwzględnia się podział na wydatki na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych oraz na inne środki.

Sekcja 3

Programy operacyjne

Artykuł 27

Strategia krajowa

1. Strategia krajowa, o której mowa w art. 36 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w tym również ramy krajowe, o których mowa w art. 36 ust. 1 tego rozporządzenia, są ustalane przed corocznym przedłożeniem projektu programów operacyjnych. Ramy krajowe włącza się do strategii krajowej po przedstawieniu ich Komisji i, jeżeli to konieczne, po dokonaniu ich zmiany, zgodnie z art. 36 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Strategia krajowa może zostać podzielona na elementy regionalne.

2. Oprócz elementów, o których mowa w art. 36 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, strategia krajowa obejmuje wszystkie podjęte decyzje i przepisy przyjęte przez państwa członkowskie do celów artykułów 152–165 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Analiza sytuacji wyjściowej stanowi część procesu opracowywania strategii krajowej, a za jej przeprowadzenie odpowiedzialne jest państwo członkowskie.

Pozwala ona na określenie i ocenę priorytetowych potrzeb, celów, oczekiwanych wyników i określonych ilościowo celów, które należy osiągnąć w stosunku do sytuacji wyjściowej.

Umożliwia ona również określenie najwłaściwszych instrumentów i działań prowadzących do osiągnięcia tych celów.

4. Państwa członkowskie zapewniają również monitorowanie i ocenę strategii krajowej oraz jej wdrażanie poprzez programy operacyjne.

Strategia krajowa może zostać zmieniona przed corocznym przedłożeniem projektu programów operacyjnych.

▼B

5. Państwa członkowskie ustalają w strategii krajowej maksymalny odsetek funduszu operacyjnego, który można przeznaczyć na poszczególne środki lub rodzaj działania w celu zapewnienia odpowiedniej równowagi pomiędzy różnymi środkami.

Artykuł 28

Ramy krajowe dotyczące działań na rzecz ochrony środowiska

Oprócz przedstawienia proponowanych ram, o którym mowa w art. 36 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w ramach krajowych, które podlegają procedurze określonej we wspomnianym akapicie.

Komisja udostępnia ramy krajowe pozostałym państwom członkowskim w sposób, jaki uzna za stosowny.

Artykuł 29

Zasady uzupełniające państw członkowskich

Państwa członkowskie mogą przyjmować zasady uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 1308/2013, niniejsze rozporządzenie oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/892, dotyczące kwalifikowalności środków, działań lub wydatków w ramach programów operacyjnych.

Artykuł 30

Związek z programami rozwoju obszarów wiejskich, pomocą państwa i programami promocyjnymi

1. W przypadku gdy wsparcie na podstawie programu lub programów rozwoju obszarów wiejskich państwa członkowskiego zostało przyznane na operacje, które są takie same jak działania potencjalnie kwalifikujące się do otrzymania wsparcia na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, państwa członkowskie gwarantują, że beneficjent może otrzymać wsparcie na dane działanie jedynie w ramach jednego systemu.

W przypadku gdy państwo członkowskie obejmuje takie operacje swoim programem lub programami rozwoju obszarów wiejskich, zapewnia ono, by strategia krajowa określała gwarancje, przepisy i kontrole wprowadzone w celu uniknięcia podwójnego finansowania tego samego działania lub operacji.

▼M1

2. Organizacje producentów lub zrzeszenia organizacji producentów, którym przyznano wsparcie przewidziane w art. 27 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 lub w art. 19 rozporządzenia Komisji (UE) nr 702/2014 ([1]), mogą realizować w tym samym czasie program operacyjny, pod warunkiem że dane państwo członkowskie dopilnowuje, by beneficjenci otrzymywali wsparcie na dane działanie jedynie w ramach jednego systemu.

▼B

3. W stosownych przypadkach i nie naruszając przepisów art. 34 ust. 1 i 3 oraz art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, poziom wsparcia dla środków objętych niniejszym rozporządzeniem nie przekracza poziomu, który ma zastosowanie do środków objętych programem rozwoju obszarów wiejskich.

([1]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 193 z 1.7.2014, s. 1).

▼B

4. Wsparcie dla działań na rzecz ochrony środowiska, które są takie same jak zobowiązania rolno-środowiskowo-klimatyczne i zobowiązania w zakresie rolnictwa ekologicznego, o których mowa odpowiednio w art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, nie przekracza maksymalnych kwot określonych w załączniku II do tego rozporządzenia dla płatności rolno-środowiskowo-klimatycznych i płatności na rzecz rolnictwa ekologicznego. Kwoty te mogą zostać zwiększone we właściwie umotywowanych przypadkach, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności, które należy uzasadnić w strategii krajowej oraz w programach operacyjnych organizacji producentów.

5. Ustęp 4 nie ma zastosowania w odniesieniu do działań na rzecz ochrony środowiska, które nie dotyczą bezpośrednio lub pośrednio określonej działki.

6. W przypadku gdy organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub organizacje międzybranżowe korzystają z programów promocyjnych zatwierdzonych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1144/2014 ([1]), państwa członkowskie gwarantują, że beneficjent może otrzymać wsparcie na dane działanie jedynie w ramach jednego systemu.

Artykuł 31

Kwalifikowalność działań w ramach programów operacyjnych

1. Programy operacyjne nie obejmują działań ani wydatków wymienionych w załączniku II. Otwarty wykaz kwalifikujących się działań znajduje się w załączniku III.

2. Wydatki kwalifikujące się do przyznania pomocy poniesione w ramach programów operacyjnych są ograniczone do rzeczywistych poniesionych kosztów. Państwa członkowskie mogą jednak ustalić standardowe stawki ryczałtowe i stawki jednostkowe w następujących przypadkach:

a) jeżeli takie standardowe stawki ryczałtowe lub stawki jednostkowe są określone w załączniku III;

b) dla dodatkowych kosztów transportu zewnętrznego za kilometr, w zestawieniu z kosztami transportu drogowego, ponoszonych w przypadku korzystania z transportu kolejowego lub drogą wodną w ramach środka mającego na celu ochronę środowiska.

Ponadto państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu zróżnicowanych stawek jednostkowych w celu uwzględnienia specyfiki regionalnej lub lokalnej.

Państwa członkowskie przeprowadzają przegląd standardowych stawek ryczałtowych lub stawek jednostkowych co najmniej raz na pięć lat.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby odpowiednie obliczenia były właściwe i dokładne oraz przeprowadzone z wyprzedzeniem na podstawie rzetelnej, sprawiedliwej i weryfikowalnej kalkulacji. W tym celu państwa członkowskie:

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1144/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych wdrażanych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 56).

▼B

a) zapewniają, by podmiot, który jest funkcjonalnie niezależny od organów odpowiedzialnych za wdrożenie programu i posiada odpowiednią wiedzę fachową, przeprowadzał obliczenia lub potwierdzał adekwatność i dokładność obliczeń;

b) przechowują wszystkie dokumenty dotyczące ustalenia standardowych stawek ryczałtowych lub stawek jednostkowych oraz ich przeglądu.

4. Aby działanie kwalifikowało się, ponad 50 % wartości produktów, których ono dotyczy, muszą stanowić produkty, w odniesieniu do których dana organizacja producentów jest uznana. Ponadto produkty te muszą pochodzić od członków danej organizacji producentów lub członków będących producentami należących do innej organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów. Do obliczania tej wartości stosuje się odpowiednio art. 22 i 23.

5. Inwestycje w środki trwałe obejmują następujące zobowiązania:

a) nie naruszając przepisów ust. 4, nabyte środki trwałe stosuje się zgodnie z ich przeznaczeniem, opisanym w zatwierdzonym programie operacyjnym;

b) nie naruszając przepisów ust. 6 akapit trzeci i czwarty, nabyte środki trwałe pozostają zarówno własnością, jak i w posiadaniu beneficjenta do końca okresu amortyzacji podatkowej środka trwałego lub przez 10 lat, w zależności od tego, który okres jest krótszy. Beneficjent zapewnia również utrzymanie danego środka trwałego w tym okresie. Jeżeli jednak inwestycja jest przeprowadzana na terenie dzierżawionym na podstawie szczególnych krajowych przepisów dotyczących własności, wymóg własności beneficjenta może nie mieć zastosowania, pod warunkiem że inwestycje były w posiadaniu beneficjenta co najmniej przez okres wymagany w pierwszym zdaniu niniejszej litery;

c) w przypadku gdy organizacja producentów jest właścicielem, a członek organizacji producentów jest właścicielem faktycznym środka trwałego, którego dotyczy inwestycja, organizacja producentów ma prawo dostępu do tego składnika aktywów podczas obowiązywania okresu amortyzacji podatkowej.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) państwa członkowskie mogą ustanowić zastosowanie innego okresu niż okres amortyzacji podatkowej. Okres taki zostaje określony i odpowiednio uzasadniony w ich krajowej strategii i obejmuje co najmniej okres, o którym mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ([1]).

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

▼B

6. ►M1 Inwestycje, w tym inwestycje na mocy umów leasingu, mogą być finansowane z funduszu operacyjnego w ramach jednej kwoty lub w ratach zatwierdzonych w ramach programu operacyjnego. ◄ Państwa członkowskie mogą zatwierdzić zmiany w programach operacyjnych, zapewniając nowy podział na raty w należycie uzasadnionych przypadkach.

Jeśli okres amortyzacji podatkowej inwestycji przekracza czas trwania programu operacyjnego, inwestycja może zostać przeniesiona na następny program operacyjny.

W przypadku zastępowania inwestycji wartość końcowa zastąpionych inwestycji:

a) zostaje dodana do funduszu operacyjnego organizacji producentów; lub

b) zostaje odjęta od kosztu zastąpienia.

Jeżeli inwestycja zostanie sprzedana przed zakończeniem okresu, o którym mowa w ust. 5, ale nie zostanie zastąpiona, unijna pomoc wypłacona na finansowanie inwestycji zostaje odzyskana i zwrócona do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) proporcjonalnie do liczby pełnych lat, które pozostały do zakończenia okresu amortyzacji, o którym mowa w ust. 5 akapit pierwszy lit. b).

7. Działania, w tym inwestycje, mogą być realizowane w gospodarstwach indywidualnych lub obiektach członków będących producentami należących do organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów lub ich spółek zależnych spełniających wymóg 90 %, o którym mowa w art. 22 ust. 8, w tym jeżeli działania zlecono członkom organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów, pod warunkiem że przyczyniają się do osiągnięcia celów programu operacyjnego.

W przypadku gdy członek będący producentem wystąpi z organizacji producentów, państwa członkowskie zapewniają, by inwestycja lub jej wartość końcowa zostały odzyskane przez organizację producentów, a w drugim przypadku, by wartość ta została dodana do funduszu operacyjnego.

Jednak w odpowiednio uzasadnionych okolicznościach państwa członkowskie mogą decydować, że organizacja producentów nie jest zobowiązana do odzyskania inwestycji lub jej wartości końcowej.

8. Działania, w tym inwestycje, związane z przekształcaniem owoców i warzyw w przetworzone owoce i warzywa mogą kwalifikować się do wsparcia, jeżeli takie działania i inwestycje przyczyniają się do realizacji celów, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w tym celów, o których mowa w art. 160 tego rozporządzenia, oraz pod warunkiem że określono je w strategii krajowej, o której mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

9. Inwestycje w aktywa niematerialne i prawne mogą kwalifikować się do wsparcia, jeżeli takie inwestycje przyczyniają się do realizacji celów, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w tym celów, o których mowa w art. 160 tego rozporządzenia, oraz pod warunkiem że takie inwestycje i działania określono w strategii krajowej, o której mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

▼B

Artykuł 32

Programy operacyjne zrzeszeń organizacji producentów

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić, by będący producentami członkowie zrzeszeń organizacji producentów, którzy nie są organizacjami producentów, ale którzy są członkami takich zrzeszeń zgodnie z art. 20, finansowali środki wdrażane przez te zrzeszenia organizacji producentów, proporcjonalnie do wkładu członków będących organizacjami producentów.

2. Artykuły 30, 31, 33 i 34 niniejszego rozporządzenia oraz art. 4–7 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892 stosuje się odpowiednio do programów operacyjnych zrzeszeń organizacji producentów. W odniesieniu do częściowych programów operacyjnych zrzeszeń organizacji producentów nie wymaga się jednak równowagi między działaniami, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

3. Pułap wydatków na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych, o którym mowa w art. 33 ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w ramach programów operacyjnych zrzeszeń organizacji producentów, oblicza się na poziomie każdej organizacji producentów będącej członkiem danego zrzeszenia.

Artykuł 33

Decyzja

1. Państwa członkowskie:

a) zatwierdza kwoty funduszy operacyjnych i programy operacyjne, które spełniają wymogi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz wymogi niniejszego rozdziału;

b) zatwierdza programy operacyjne, pod warunkiem zaakceptowania przez organizację producentów określonych zmian; lub

c) odrzuca programy lub części programów.

2. Państwa członkowskie podejmują decyzje dotyczące programów operacyjnych i funduszy operacyjnych najpóźniej do dnia 15 grudnia roku, w którym programy te zostały przedłożone.

Państwa członkowskie informują organizacje producentów o podjętych decyzjach do dnia 15 grudnia.

Takie decyzje z należycie uzasadnionych przyczyn mogą jednak zostać podjęte po tej dacie, ale nie później niż po dniu 20 stycznia od daty przedłożenia. W decyzji zatwierdzającej można określić, że wydatek kwalifikuje się od dnia 1 stycznia roku następującego po dacie przedłożenia.

Artykuł 34

Zmiany programów operacyjnych

1. Organizacje producentów mogą występować z wnioskiem o wprowadzenie zmian w programach operacyjnych, w tym dotyczących okresów ich obowiązywania w kolejnych latach. Państwa członkowskie ustalają ostateczne terminy składania i zatwierdzania takich wniosków, tak aby zatwierdzone zmiany obowiązywały od dnia 1 stycznia następnego roku.

▼B

Z należycie uzasadnionych powodów takie wnioski mogą być zatwierdzane po terminach ustalonych przez państwa członkowskie, ale nie później niż dnia 20 stycznia roku następującego po roku, w którym złożono wniosek. W decyzji zatwierdzającej można określić, że wydatek kwalifikuje się od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym złożono wniosek.

2. Państwa członkowskie mogą zezwolić na zmiany w programach operacyjnych w trakcie roku, na określonych przez nie warunkach. Decyzje dotyczące tych zmian, podejmuje się do dnia 20 stycznia roku następującego po roku, w którym zwrócono się o zmiany.

Państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom producentów w trakcie roku na:

a) tylko częściowe wykonanie danego programu operacyjnego;

b) zmianę treści programu operacyjnego;

c) zwiększenie kwoty funduszu operacyjnego o maksymalnie 25 % kwoty początkowo zatwierdzonej i zmniejszenie jej o odsetek określony przez państwo członkowskie, pod warunkiem zachowania ogólnych celów programu operacyjnego;

d) dodanie krajowej pomocy finansowej do funduszu operacyjnego w przypadku zastosowania art. 53.

Państwa członkowskie określają warunki, na jakich można wprowadzać zmiany do programów operacyjnych w trakcie roku bez uprzedniego zatwierdzenia ich przez właściwy organ danego państwa członkowskiego. Zmiany te kwalifikują się do pomocy tylko w przypadku, gdy organizacja producentów niezwłocznie powiadomi o nich właściwy organ.

Państwa członkowskie mogą zmienić odsetek, o którym mowa w akapicie drugim lit. c), w przypadku połączenia organizacji producentów, o którym mowa w art. 15 ust. 1.

3. Do wniosków o wprowadzenie zmian załącza się dokumenty uzupełniające, wraz z podaniem przyczyny, charakteru i konsekwencji przedmiotowych zmian.

Sekcja 4

Pomoc

Artykuł 35

Zaliczki

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom producentów na złożenie wniosku o wypłatę części pomocy w ramach zaliczki. Kwota tej zaliczki jest równa przewidywanym wydatkom wynikającym z programu operacyjnego, w trakcie trzy- lub czteromiesięcznego okresu rozpoczynającego się w miesiącu, w którym złożony zostanie wniosek o zaliczkę.

Państwa członkowskie określają warunki, aby zapewnić wniesienie wkładów finansowych do funduszu operacyjnego zgodnie z art. 24 i 25 oraz faktyczne wykorzystanie wcześniejszych zaliczek i odpowiedniego wkładu organizacji producentów.

▼B

2. Wnioski o zwolnienie zabezpieczeń można składać w trakcie roku bieżącego programu i do wniosków tych załącza się dokumenty uzupełniające, takie jak faktury i dokumenty poświadczające dokonanie płatności.

Zabezpieczenia w odniesieniu do wypłaconych zaliczek zwalnia się w wysokości do 80 %.

3. W przypadku niewywiązania się z programu operacyjnego lub poważnego niewypełnienia zobowiązań przewidzianych w art. 5 lit. b) i c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892 zabezpieczenie ulega przepadkowi, bez uszczerbku dla innych kar administracyjnych stosowanych zgodnie z rozdziałem V sekcja 3.

W przypadku niespełnienia innych wymogów zabezpieczenie ulega przepadkowi w wysokości proporcjonalnej do wagi stwierdzonej nieprawidłowości.

Artykuł 36

Wstrzymanie programu operacyjnego i odwołanie uznania

1. Jeżeli organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów wstrzymają wdrażanie swoich programów operacyjnych przed końcem ich zaplanowanego obowiązywania, nie dokonuje się żadnych dalszych płatności na rzecz takiej organizacji lub takiego zrzeszenia w odniesieniu do działań zrealizowanych po dacie wstrzymania.

2. Pomoc otrzymana na kwalifikujące się działania zrealizowane przed wstrzymaniem programu operacyjnego nie podlegają odzyskaniu, pod warunkiem że:

a) organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów spełniają kryteria uznania, a w momencie wstrzymania programu cele działań określone w programie operacyjnym były zrealizowane; oraz

b) inwestycje finansowane przy wsparciu z funduszu operacyjnego są utrzymane w posiadaniu organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub ich spółek zależnych spełniających wymóg 90 %, o którym mowa w art. 22 ust. 8, bądź też ich członków, a także są wykorzystywane przez wymienione podmioty, co najmniej do końca okresu amortyzacji tych inwestycji, o którym mowa w art. 31 ust. 5. W przeciwnym razie unijna pomoc finansowa wypłacona w celu finansowania tych inwestycji zostaje odzyskana i zwrócona do EFRG.

3. Unijna pomoc finansowa na zobowiązania wieloletnie, takie jak działania na rzecz ochrony środowiska, których długoterminowe cele i spodziewane korzyści nie mogą zostać osiągnięte ze względu na zaprzestanie wdrażania środka, zostają odzyskane i zwrócone do EFRG.

4. Niniejszy artykuł stosuje się odpowiednio w przypadku dobrowolnego odwołania uznania, wycofania uznania lub rozwiązania organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów.

5. Nienależnie wypłacona pomoc zostaje odzyskana zgodnie z art. 67.

▼B

ROZDZIAŁ III

Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 37

Wybór środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

Państwa członkowskie mogą zdecydować, że jeden ze środków wymienionych w art. 33 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 lub większa ich liczba nie ma zastosowania na ich terytorium.

Artykuł 38

Pożyczki na finansowanie środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

Pożyczki zaciągnięte na finansowanie środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych zgodnie z art. 33 ust. 3 akapit piąty rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 mogą, w przypadkach należycie uzasadnionych z ekonomicznego punktu widzenia, zostać przeniesione do następnego programu operacyjnego, jeżeli ich okres spłaty przekracza czas trwania programu operacyjnego.

Sekcja 2

Inwestycje umożliwiające skuteczniejsze zarządzanie ilościami wprowadzanymi do obrotu

Artykuł 39

Inwestycje związane z zarządzaniem ilościami

1. Państwa członkowskie wprowadzają do swoich krajowych strategii wykaz kwalifikowalnych inwestycji mających na celu skuteczniejsze zarządzanie ilościami wprowadzanymi do obrotu, o których to inwestycjach mowa w art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Przed zatwierdzeniem programów operacyjnych obejmujących działania związane z inwestycjami, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie wymagają udowodnienia, że planowana inwestycja jest odpowiednia, aby skutecznie zapobiegać kryzysom lub zwiększać odporność na kryzys.

▼M1

Sekcja 3

Wsparcie związane z funduszami wspólnego inwestowania

Artykuł 40

Wsparcie związane z funduszami wspólnego inwestowania

1. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy dotyczące wsparcia na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na utworzenie funduszy wspólnego inwestowania i uzupełnienie środków funduszy wspólnego inwestowania, o których mowa w art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

▼M1

2. Wsparcie kosztów administracyjnych utworzenia funduszy wspólnego inwestowania, o których mowa w ust. 1, obejmuje zarówno pomoc finansową Unii, jak i wkład organizacji producentów. Łączna kwota wsparcia nie przekracza 5 %, 4 % lub 2 % wkładu organizacji producentów na rzecz funduszu wspólnego inwestowania odpowiednio w pierwszym, drugim i trzecim roku jego funkcjonowania.

3. Organizacja producentów może otrzymać wsparcie na koszty administracyjne na utworzenie funduszy wspólnego inwestowania, o których mowa w ust. 1, tylko raz i wyłącznie w ciągu pierwszych trzech lat funkcjonowania funduszu wspólnego inwestowania. Jeżeli organizacja producentów zwraca się o wsparcie dopiero w drugim lub trzecim roku funkcjonowania funduszu wspólnego inwestowania, wsparcie wynosi odpowiednio 4 % lub 2 % wkładu organizacji producentów na rzecz funduszu wspólnego inwestowania w drugim i trzecim roku jego funkcjonowania.

4. Państwa członkowskie mogą określić pułapy kwot, które organizacje producentów mogą otrzymać na wsparcie związane z kosztami administracyjnymi funduszy wspólnego inwestowania.

▼B

Sekcja 4

Ponowne nasadzanie sadów po ich obowiązkowym karczowaniu

Artykuł 41

Ponowne nasadzanie sadów

1. W przypadku gdy państwa członkowskie włączają do swojej krajowej strategii ponowne nasadzanie sadów po ich obowiązkowym karczowaniu ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych, o którym to ponownym nasadzaniu mowa w art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, podjęte środki są zgodne z dyrektywą Rady 2000/29/WE ([1]).

2. Wydatki na ponowne nasadzanie sadów wynoszą najwyżej 20 % całkowitych wydatków w ramach programów operacyjnych. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o ustaleniu odsetka na niższym poziomie.

Sekcja 5

Wycofywanie z rynku

Artykuł 42

Zakres

W niniejszej sekcji ustanowiono zasady dotyczące wycofywania z rynku i bezpłatnej dystrybucji, o których mowa odpowiednio w art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lit. f) i art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

([1]) Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

▼B

Artykuł 43

Trzyletnia średnia dotycząca wycofywania z rynku w celu bezpłatnej dystrybucji

1. Limit do 5 % wielkości produkcji sprzedanej, o którym to limicie mowa w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, obliczany jest na podstawie średniej arytmetycznej całkowitej ilości produktów, w odniesieniu do których uznano organizację producentów, i wprowadzonych na rynek za pośrednictwem tej organizacji w ciągu trzech poprzednich lat.

2. W odniesieniu do nowo uznanych organizacji producentów dane dotyczące lat gospodarczych poprzedzających uznanie są następujące:

a) jeśli organizacja była grupą producentów, równoważne dane dla tej grupy producentów, w stosownych przypadkach; lub

b) wielkość mająca zastosowanie do wniosku o uznanie.

Artykuł 44

Wcześniejsze powiadomienia o operacjach wycofywania

1. Organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów z wyprzedzeniem powiadamiają właściwe organy państw członkowskich na piśmie lub drogą elektroniczną o zamiarze wycofania produktów.

W szczególności powiadomienie powinno określać wykaz produktów, które mają zostać wycofane, oraz ich główne cechy charakterystyczne zgodnie z odpowiednimi normami handlowymi, szacunkową ilość każdego z produktów, planowane wykorzystanie oraz miejsce, w którym może zostać dokonana kontrola wycofanych produktów, zgodnie z art. 29 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

Powiadomienia zawierają pisemne oświadczenie poświadczające zgodności wycofanych produktów z mającymi zastosowanie normami handlowymi lub wymaganiami minimalnymi, o których mowa w art. 15 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

2. Państwa członkowskie ustalają szczegółowe zasady, według których organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów składają powiadomienia, o których mowa w ust. 1, w szczególności w odniesieniu do terminów.

Artykuł 45

Wsparcie

1. Wsparcie na wycofywanie z rynku, obejmujące zarówno unijną pomoc finansową, jak i wkład organizacji producentów, wynosi nie więcej niż kwoty określone w załączniku IV.

W przypadku produktów niewymienionych w załączniku IV państwa członkowskie ustalają maksymalne kwoty wsparcia, obejmujące zarówno unijną pomoc finansową, jak i wkład organizacji producentów, na poziomie nieprzekraczającym 40 % średniej ceny rynkowej w ciągu poprzednich pięciu lat w przypadku bezpłatnej dystrybucji oraz na poziomie nieprzekraczającym 30 % średnich cen rynkowych w ciągu minionych pięciu lat do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja.

▼B

W przypadku gdy organizacja producentów otrzymała od osób trzecich rekompensatę za produkty wycofane, wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym, zmniejsza się o kwotę równą otrzymanej rekompensacie. Aby kwalifikować się do otrzymania wsparcia, odnośne produkty nie są ponownie wprowadzane na rynek komercyjny owoców i warzyw.

2. Wycofanie z rynku nie przekracza 5 % wielkości produkcji sprzedanej jakiegokolwiek produktu danej organizacji producentów. W odsetku tym nie uwzględnia się jednak ilości przekazanych na jeden z celów wymienionych w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 lub inny cel zatwierdzony przez państwa członkowskie na podstawie art. 46 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Wielkość produkcji sprzedanej, o której mowa w akapicie pierwszym, odpowiada średniej wielkości produkcji sprzedanej w trakcie poprzednich trzech lat. Jeżeli informacja ta jest niedostępna, stosuje się wielkość produkcji sprzedanej, w odniesieniu do której dana organizacja producentów została uznana.

Odsetki, o których mowa w akapicie pierwszym, odpowiadają średnim rocznym z trzyletniego okresu obejmującego dany rok oraz dwa poprzednie, z marginesem przekroczenia w skali roku 5 punktów procentowych.

3. W przypadku wycofywania z rynku owoców i warzyw, które są przekazywane w ramach bezpłatnej dystrybucji organizacjom i instytucjom charytatywnym, o których mowa w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pomoc finansowa Unii obejmuje wyłącznie płatności za przekazane produkty na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu oraz koszty, o których mowa w art. 16 ust. 1 i art. 17 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

Artykuł 46

Przeznaczenia wycofanych produktów

1. Państwa członkowskie określają dozwolone przeznaczenia produktów wycofanych z rynku. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy, aby uniknąć wszelkiego negatywnego wpływu na środowisko lub jakichkolwiek negatywnych konsekwencji fitosanitarnych wynikających z wycofania lub przeznaczenia wycofanych produktów.

2. Przeznaczenia, o których mowa w ust. 1, obejmują bezpłatną dystrybucję w rozumieniu art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz każde inne równoznaczne przeznaczenie zatwierdzone przez państwa członkowskie.

Na wniosek państwa członkowskie mogą pozwolić organizacjom i instytucjom charytatywnym, o których mowa w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, na pobieranie symbolicznej opłaty od odbiorców końcowych produktów wycofanych z rynku.

Oprócz realizacji zobowiązań na mocy art. 47 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, organizacje i instytucje charytatywne, które uzyskały zezwolenia, prowadzą księgi rachunkowe dotyczące wspomnianych operacji.

▼B

Można zezwolić na płatność w naturze dokonywaną przez beneficjentów bezpłatnej dystrybucji na rzecz przetwórców owoców i warzyw, jeżeli taka płatność rekompensuje wyłącznie koszty przetworzenia i jeżeli państwo członkowskie, w którym płatność jest dokonywana, ustanowiło przepisy gwarantujące, że produkty przetworzone są przeznaczone do spożycia przez odbiorców końcowych, o których mowa w akapicie drugim.

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki, aby ułatwiać kontakty i współpracę między organizacjami producentów i zatwierdzonymi przez te państwa organizacjami i instytucjami charytatywnymi, o których mowa w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Możliwe jest przekazywanie produktów przemysłowi przetwórczemu. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy, aby dopilnować, by nie dochodziło do zakłócenia konkurencji w odniesieniu do danego sektora w Unii lub w odniesieniu do produktów przywożonych oraz aby produkty wycofane nie wchodziły ponownie na rynek komercyjny. Alkohol będący wynikiem destylacji jest stosowany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych.

Artykuł 47

Zobowiązania odbiorców wycofanych produktów

1. Odbiorcy wycofanych produktów, o których to odbiorcach mowa w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zobowiązują się do:

a) przestrzegania zasad ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 i na jego podstawie;

b) prowadzenia odrębnych ewidencji towarów dotyczących wspomnianych operacji;

c) akceptacji kontroli przewidzianych w przepisach unijnych; oraz

d) dostarczania dokumentów uzupełniających dotyczących ostatecznego przeznaczenia każdego z przedmiotowych produktów, w formie świadectwa przejęcia lub równoważnego dokumentu poświadczającego, że wycofane produkty zostały przejęte przez osobę trzecią w celu dokonania bezpłatnej dystrybucji.

Państwa członkowskie mogą zadecydować, że odbiorcy nie muszą prowadzić ewidencji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), jeżeli odbiorcy otrzymują ilości poniżej maksymalnego poziomu, który zostanie przez nich ustalony na podstawie udokumentowanej analizy ryzyka.

2. Odbiorcy produktów wycofanych do innych przeznaczeń zobowiązują się do:

a) przestrzegania zasad ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 i na jego podstawie;

b) prowadzenia osobnych ewidencji towarów oraz rozliczeń finansowych dotyczących przedmiotowych operacji, jeśli państwo członkowskie uzna to za konieczne mimo, że przed dostawą produkt został poddany denaturacji;

c) akceptacji kontroli przewidzianych w przepisach unijnych; oraz

▼B

d) niewystępowania o dodatkową pomoc na alkohol produkowany z przedmiotowych produktów w przypadku produktów wycofanych przeznaczonych do destylacji.

Sekcja 6

Zielone zbiory oraz niezbieranie plonów

Artykuł 48

Warunki stosowania zielonych zbiorów oraz niezbierania plonów

1. Zielone zbiory i niezbieranie owoców i warzyw, o których mowa w art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowią uzupełnienie normalnych praktyk uprawy i są z nimi niezwiązane.

2. Owoce i warzywa, w odniesieniu do których zastosowano zielone zbiory lub niezbieranie plonów, nie mogą być wykorzystywane do celów dalszej produkcji w tym samym okresie wegetacji po zakończeniu operacji.

3. Środki obejmujące zielone zbiory nie mogą zostać podjęte w odniesieniu do owoców i warzyw, których normalne zbiory już się rozpoczęły, a środki obejmujące niezbieranie nie mogą zostać podjęte w przypadku, gdy podjęto produkcję handlową z użyciem plonów z danego obszaru w trakcie normalnego cyklu produkcyjnego.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania, jeżeli okres zbioru danych owoców i warzyw przekracza okres jednego miesiąca. W takich przypadkach kwoty, o których mowa w ust. 4, stosowane są jako rekompensata wyłącznie w odniesieniu do plonów, które mają zostać zebrane w ciągu sześciu tygodni następujących po operacji zielonych zbiorów oraz niezbierania plonów. Te owoce i warzywa nie mogą być wykorzystywane do celów dalszej produkcji w tym samym okresie wegetacji po zakończeniu operacji.

Do celów akapitu drugiego państwa członkowskie mogą zakazać stosowania środków w zakresie zielonych zbiorów i niezbierania plonów, jeżeli – w przypadku zielonych zbiorów – znaczna część normalnych zbiorów została przeprowadzona, a w przypadku niezbierania plonów – znaczna część produkcji komercyjnej została już podjęta. Państwo członkowskie zamierzające zastosować niniejszy przepis określa w swojej strategii krajowej część, którą uznaje za znaczącą.

Zielone zbiory oraz niezbieranie plonów nie są stosowane jednocześnie w odniesieniu do tego samego produktu i tego samego obszaru w danym roku, z wyjątkiem celów akapitu drugiego, gdy obie operacje mogą być przeprowadzane jednocześnie.

4. Wsparcie dla zielonych zbiorów obejmuje tylko produkty, które fizycznie znajdują się na polach i faktycznie zostają zebrane w ramach zielonych zbiorów. Kwoty rekompensaty, obejmujące zarówno unijną pomoc finansową, jak i wkład organizacji producentów w odniesieniu do zielonych zbiorów i niezbierania plonów, są płatnościami na hektar ustalonymi przez państwo członkowskie zgodnie z art. 49 akapit pierwszy lit. a) na poziomie pokrywającym nie więcej niż 90 % maksymalnego poziomu wsparcia w odniesieniu do wycofywania z rynku, mającego zastosowanie do wycofywania z rynku z przeznaczeniem innym niż bezpłatna dystrybucja, o której mowa w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

▼B

5. Organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów z wyprzedzeniem powiadamiają właściwe organy państw członkowskich na piśmie lub drogą elektroniczną o zamiarze przeprowadzenia zielonych zbiorów lub niezbierania plonów.

Artykuł 49

Obowiązki państw członkowskich

Państwa członkowskie przyjmują:

a) szczegółowe przepisy dotyczące wdrożenia środków w zakresie zielonych zbiorów i niezbierania plonów, w tym przepisy dotyczące wcześniejszych powiadomień o zielonych zbiorach i niezbieraniu plonów, ich treści i terminów, kwoty rekompensaty, która ma być wypłacona, oraz stosowania tych środków, jak również przyjmują wykaz produktów kwalifikujących się do objęcia ich tymi środkami;

b) przepisy, aby uniknąć wszelkiego negatywnego wpływu na środowisko lub jakichkolwiek negatywnych konsekwencji fitosanitarnych wynikających z realizacji tych środków.

Państwa członkowskie sprawdzają prawidłowość wykonania tych środków, w tym w odniesieniu do przepisów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b). Jeżeli państwa członkowskie stwierdzą, że środki nie zostały wykonane prawidłowo, nie zatwierdzają zastosowania tych środków.

Sekcja 7

Ubezpieczanie zbiorów

Artykuł 50

Cel działań w zakresie ubezpieczania zbiorów

Działania w zakresie ubezpieczania zbiorów, o którym mowa w art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, przyczyniają się do ochrony dochodów producentów i do pokrywania strat rynkowych organizacji producentów lub jej członków, w przypadku gdy dotykają ich klęski żywiołowe, zjawiska klimatyczne oraz, w stosownych przypadkach, choroby lub inwazje szkodników.

Artykuł 51

Realizacja działań w zakresie ubezpieczania zbiorów

1. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy w sprawie realizacji działań w zakresie ubezpieczania zbiorów, obejmujące niezbędne przepisy gwarantujące, że działania w zakresie ubezpieczania zbiorów nie zakłócają konkurencji na rynku ubezpieczeń.

2. Państwa członkowskie mogą przyznawać dodatkowe finansowanie krajowe w celu wsparcia działań w zakresie ubezpieczania zbiorów, które korzystają z funduszu operacyjnego. Łączne wsparcie publiczne na ubezpieczanie zbiorów nie przekracza jednak:

▼B

a) 80 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłacanych przez producentów tytułem ubezpieczenia od strat powstałych w wyniku niekorzystnych zjawisk klimatycznych, które mogą być porównane do klęski żywiołowej;

b) 50 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłacanych przez producentów tytułem ubezpieczenia od:

(i) strat, o których mowa w lit. a), oraz innych strat powodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi; oraz

(ii) strat powodowanych chorobami zwierząt lub roślin lub inwazjami szkodników.

Ograniczenie ustanowione w akapicie pierwszym lit. b) ma zastosowanie nawet w przypadkach, w których fundusz operacyjny kwalifikuje się do 60 % unijnej pomocy finansowej na podstawie art. 34 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Działania w zakresie ubezpieczania zbiorów nie obejmują odszkodowań otrzymanych z tytułu ubezpieczeń, które zwracają producentom ponad 100 % utraconych dochodów, uwzględniając jednocześnie wszelkie rekompensaty uzyskiwane przez producentów w ramach innych programów wsparcia związanych z przedmiotowymi ubezpieczeniami.

▼M1

Sekcja 8

Wsparcie związane z coachingiem

Artykuł 51a

Wdrażanie środków w zakresie coachingu

1. Do celów art. 33 ust. 3 lit. i) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 do wsparcia w zakresie coachingu kwalifikują się następujące środki:

a) wymiana najlepszych praktyk dotyczących środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, o których mowa w art. 33 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pomagająca uznanej organizacji producentów, grupom producentów lub producentom indywidualnym korzystać z doświadczeń z wdrażania środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego;

b) wspieranie tworzenia nowych organizacji producentów, łączenia istniejących lub umożliwianie producentom indywidualnym wstępowania do już istniejących organizacji producentów;

c) tworzenie możliwości nawiązywania kontaktów między dostawcami i odbiorcami usług coachingu na potrzeby poprawy efektywności kanałów sprzedaży w celu zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania nimi.

2. Dostawcą usług coachingu jest zrzeszenie organizacji producentów lub organizacja producentów. Beneficjentem wsparcia na środki w zakresie coachingu jest dostawca usług coachingu.

▼M1

3. Odbiorcą usług coachingu jest uznana organizacja producentów lub grupa producentów działająca w regionie, w którym przez trzy kolejne lata poprzedzające realizację programu operacyjnego stopień zorganizowania wynosił poniżej 20 %.

Producenci indywidualni, osoby lub grupy niebędące członkami organizacji producentów lub ich zrzeszeń mogą być odbiorcami usług coachingu, nawet jeśli prowadzą działalność w regionie, w którym stopień zorganizowania wynosi powyżej 20 %.

4. Wydatki na coaching stanowią część środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego programów operacyjnych, o których mowa w art. 33 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Koszty kwalifikowalne związane z coachingiem wymieniono w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Wszystkie koszty określone w załączniku III są wypłacane dostawcy usług coachingu.

5. Środki w zakresie coachingu nie podlegają outsourcingowi.

▼B

ROZDZIAŁ IV

Krajowa pomoc finansowa

Artykuł 52

Stopień zorganizowania producentów i definicja regionu

1. Na potrzeby art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stopień zorganizowania producentów w danym regionie państwa członkowskiego oblicza się na podstawie wartości owoców i warzyw wyprodukowanych w danym regionie i wprowadzanych do obrotu przez:

a) uznane organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów; oraz

b) grupy producentów utworzone zgodnie z art. 125e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz organizacje producentów i grupy producentów, o których mowa w art. 27 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

Wartość wyprodukowanych owoców i warzyw dzieli się przez łączną wartość produkcji owoców i warzyw wyprodukowanych w tym regionie.

Wartość owoców i warzyw wyprodukowanych w danym regionie oraz wprowadzonych do obrotu przez organizacje, zrzeszenia i grupy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), obejmuje jedynie te produkty, w odniesieniu do których wspomniane organizacje producentów, zrzeszenia i grupy zostały uznane. Artykuł 22 stosuje się odpowiednio.

Przy obliczaniu tej wartości uwzględniane są tylko owoce i warzywa wyprodukowane w danym regionie, uzyskane i wprowadzane do obrotu przez organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów, grupy producentów i ich członków.

▼B

Do obliczenia łącznej wartości owoców i warzyw wyprodukowanych w danym regionie stosuje się odpowiednio metodę określoną w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

2. Stopień zorganizowania producentów w danym regionie państwa członkowskiego uważa się za szczególnie niski, jeżeli średnia stopni zorganizowania obliczonych zgodnie z ust. 1 wynosi w ostatnich trzech latach, dla których dostępne są dane, mniej niż 20 %.

3. Jedynie owoce i warzywa wyprodukowane w regionie, o którym mowa w ust. 1 i 2, mogą korzystać z krajowej pomocy finansowej.

4. Do celów niniejszego rozdziału państwa członkowskie określają regiony jako odrębne części swojego terytorium zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak ich cechy agronomiczne i gospodarcze oraz ich potencjał rolniczy lub potencjał w zakresie produkcji owoców i warzyw, lub ich strukturę instytucjonalną albo administracyjną oraz w odniesieniu do których dostępne są dane w celu obliczenia stopnia zorganizowania producentów zgodnie z ust. 1.

Regiony zdefiniowane przez państwo członkowskie do celów niniejszego rozdziału nie mogą być zmieniane przez okres co najmniej pięciu lat, chyba że taka zmiana jest obiektywnie uzasadniona z ważnych powodów niezwiązanych z obliczaniem stopnia zorganizowania producentów w danym regionie lub regionach.

Jeżeli dane państwo członkowskie zwróci się o częściowy zwrot krajowej pomocy finansowej zgodnie z art. 20 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892, wniosek taki dotyczy takiej samej definicji regionów, jak określono we wniosku o pozwolenie.

Artykuł 53

Zmiany w programie operacyjnym

Organizacja producentów, która chce wystąpić o krajową pomoc finansową, zmienia – jeżeli to konieczne – swój program operacyjny na podstawie art. 34.

ROZDZIAŁ V

Przepisy ogólne

Sekcja 1

Powiadomienia i sprawozdania

Artykuł 54

Powiadomienia ze strony państw członkowskich dotyczące organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i grup producentów

Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje i dokumenty:

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 grudnia 2003 r. dotyczące rachunków gospodarczych dla rolnictwa we Wspólnocie (Dz.U. L 33 z 5.2.2004, s. 1).

▼B

a) do dnia 31 stycznia każdego roku – łączną kwotę funduszy operacyjnych zatwierdzoną w danym roku dla wszystkich programów operacyjnych. W powiadomieniu wyraźnie podaje się łączną kwotę funduszy operacyjnych i łączną kwotę pomocy unijnej przyznanej na te fundusze. Powyższe dane liczbowe są dalej podzielone na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych oraz inne środki;

b) do dnia 15 listopada każdego roku – roczne sprawozdanie na temat organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i grup producentów utworzonych zgodnie z art. 125e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i planów uznawania realizowanych w poprzednim roku. Sprawozdanie roczne musi zawierać informacje określone w załączniku V do niniejszego rozporządzenia;

c) do dnia 31 stycznia każdego roku – ilości odpowiadające każdemu nadchodzącemu rocznemu okresowi realizacji planów uznawania grup producentów utworzonych zgodnie z art. 125e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w tym obecnemu rokowi realizacji. Podaje się kwoty zatwierdzone lub szacunkowe. Powiadomienie to zawiera następujące informacje w odniesieniu do każdej grupy producentów i każdego nadchodzącego rocznego okresu realizacji planu:

(i) łączną kwotę w odniesieniu do rocznego okresu realizacji planu uznawania, unijnej pomocy finansowej oraz składek państw członkowskich, grup producentów i członków grup producentów;

(ii) zestawienie pomocy przyznanej na podstawie odpowiednio art. 103a ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 55

Powiadomienia ze strony państw członkowskich dotyczące cen producenta w odniesieniu do owoców i warzyw na rynku wewnętrznym

1. W każdą środę do godziny 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) państwa członkowskie powiadamiają Komisję o średnich ważonych cenach odnotowanych dla owoców i warzyw wymienionych w załączniku VI w poprzednim tygodniu, w przypadku gdy dane takie są dostępne.

W przypadku owoców i warzyw objętych ogólną normą handlową określoną w części A załącznika I do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 powiadomienia dotyczą wyłącznie cen produktów spełniających tę normę, natomiast ceny produktów objętych szczegółową normą handlową określoną w części B wspomnianego załącznika dotyczą wyłącznie produktów klasy I.

▼B

Państwa członkowskie powiadamiają o jednolitej średniej ważonej cenie w odniesieniu do typów i odmian produktów, wielkości lub prezentacji określonych w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia. Jeżeli odnotowane ceny dotyczą innych typów, odmian, wielkości lub prezentacji, niż określono we wspomnianym załączniku, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o typach, odmianach, wielkościach lub prezentacjach produktów, którym odpowiadają ceny.

Ceny będące przedmiotem powiadomień są cenami EXW punkt pakowania, dotyczącymi produktów sortowanych, pakowanych i – w odpowiednich przypadkach – znajdujących się na paletach, wyrażonymi w euro na 100 kg masy netto.

2. Państwa członkowskie określają reprezentatywne rynki na obszarze produkcji odnośnych owoców i warzyw. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o reprezentatywnych rynkach oraz ich udziale w średniej w pierwszym zgłoszeniu lub kiedy zmieniają to zgłoszenie. Państwa członkowskie mogą powiadomić o innych cenach na zasadzie dobrowolności.

Sekcja 2

Monitorowanie i ocena programów operacyjnych i strategii krajowych

Artykuł 56

Wspólne wskaźniki wydajności

1. Programy operacyjne i strategie krajowe są przedmiotem monitorowania i oceny, które mają na celu ocenę postępów w realizacji celów określonych dla programów operacyjnych oraz wydajności i skuteczności w odniesieniu do tych celów.

2. Postępy, wydajność i skuteczność ocenia się za pomocą wspólnych wskaźników wydajności określonych w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892 i odnoszących się do sytuacji wyjściowej oraz do wkładów (realizacji finansowej), produkcji, rezultatów i oddziaływania realizowanych programów operacyjnych.

3. Państwa członkowskie w swojej strategii krajowej mogą określić dodatkowe wskaźniki.

Artykuł 57

Procedury monitorowania i oceny w odniesieniu do programów operacyjnych

1. Organizacje producentów i zrzeszenia producentów ustanawiają system zbierania, rejestrowania i przechowywania informacji w celu opracowania odpowiednich wskaźników do celów monitorowania i ewaluacji programów operacyjnych.

2. Monitorowanie przeprowadza się w taki sposób, by jego wyniki wykorzystywać do:

a) weryfikacji jakości realizacji programu;

b) określenia wszelkich potrzeb w zakresie zmiany lub przeglądu programu operacyjnego;

▼B

c) dostarczenia informacji w celu spełnienia wymogów dotyczących sprawozdawczości. Informacje dotyczące wyników działań monitorujących umieszczane są w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 21 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

3. Ocena przyjmuje formę sprawozdania w przedostatnim roku realizacji programu operacyjnego, zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

W ramach oceny bada się postępy dokonane w odniesieniu do ogólnych celów programu. W tym celu wykorzystywane są wspólne wskaźniki wydajności dotyczące sytuacji wyjściowej, produkcji i rezultatów.

W stosownych przypadkach ocena zawiera ocenę jakościową rezultatów i oddziaływania działań na rzecz ochrony środowiska mających na celu:

a) zapobieganie erozji gleby;

b) zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin lub lepsze gospodarowanie środkami ochrony roślin;

c) ochronę siedlisk i różnorodności biologicznej; oraz

d) ochronę krajobrazu.

Wyniki tego działania wykorzystuje się do:

a) poprawy jakości programu operacyjnego;

b) określenia wszelkich potrzeb w zakresie znacznej zmiany programu operacyjnego; oraz

c) wyciągnięcia wniosków pomagających w poprawie przyszłych programów operacyjnych.

Sprawozdanie z oceny dołączane jest do odpowiedniego sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 21 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

Artykuł 58

Procedury monitorowania i oceny w odniesieniu do strategii krajowej

1. Państwa członkowskie ustanawiają system zbierania, rejestrowania i przechowywania informacji w formie elektronicznej odpowiedniej do celów zestawiania wskaźników, o których mowa w art. 56. W tym celu państwa członkowskie wykorzystują informacje przekazane przez organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów w odniesieniu do monitorowania i oceny ich programów operacyjnych.

2. Monitorowanie odbywa się na bieżąco w celu przeprowadzenia oceny postępów w realizacji celów określonych w programach operacyjnych. Do tego celu wykorzystuje się informacje dostarczane w sprawozdaniach rocznych przekazywanych przez organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów. Monitorowanie przeprowadza się w taki sposób, by jego wyniki wykorzystywać do:

▼B

a) weryfikacji jakości realizacji programów operacyjnych;

b) określenia wszelkich potrzeb w zakresie dostosowań lub przeglądu strategii krajowej mających na celu osiągnięcie celów ustanowionych dla tej strategii lub poprawę zarządzania realizacją strategii, w tym zarządzania finansowego programami operacyjnymi;

3. Ocena ukierunkowana jest na ocenę postępów w realizacji ogólnych celów strategii. Do tego celu wykorzystywane są wyniki monitorowania i oceny programów operacyjnych zawarte w sprawozdaniach rocznych i przedostatnich sprawozdaniach rocznych przekazywanych przez organizacje producentów. Wyniki oceny wykorzystuje się do:

a) poprawy jakości strategii;

b) określenia wszelkich potrzeb w zakresie znacznej zmiany strategii;

Ocena obejmuje przeprowadzenie oceny w 2020 r. Jej wyniki stanowią część krajowego sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 54 lit. b), z tego samego roku. W sprawozdaniu analizuje się stopień wykorzystania zasobów finansowych, wydajność i skuteczność realizowanych programów operacyjnych oraz ocenia się skutki i wpływ tych programów w odniesieniu do założeń, celów i środków określonych w strategii oraz, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do innych celów określonych w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Sekcja 3

Kary administracyjne

Artykuł 59

Nieprzestrzeganie kryteriów uznania

1. Jeżeli państwo członkowskie ustaliło, że organizacja producentów nie przestrzega któregoś z kryteriów uznania związanych z wymogami art. 5 i 7, art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 17, przesyła ono tej organizacji producentów, nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od momentu, gdy stwierdzono naruszenie, pismo z ostrzeżeniem, w którym wymienia się stwierdzone naruszenie, wymagane środki naprawcze i okres, w ciągu którego należy wprowadzić te środki, nie dłuższy jednak niż cztery miesiące. Od momentu stwierdzenia naruszenia państwa członkowskie zawieszają płatność pomocy, dopóki nie zostaną w stopniu zadowalającym podjęte środki naprawcze.

2. Niepodjęcie środków naprawczych, o których mowa w ust. 1, w terminie wyznaczonym przez państwo członkowskie skutkuje zawieszeniem uznania organizacji producentów. Państwo członkowskie powiadamia organizację producentów o okresie zawieszenia, który rozpoczyna się natychmiast po upływie terminu ustalonego na podjęcie środków naprawczych i nie przekracza 12 miesięcy od daty otrzymania przez organizację producentów pisma z ostrzeżeniem. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania krajowych przepisów horyzontalnych, które mogą przewidywać zawieszenie takiej decyzji po rozpoczęciu powiązanego postępowania sądowego.

▼B

W trakcie zawieszenia uznania organizacja producentów może kontynuować działalność, ale płatność pomocy zostaje wstrzymana do chwili zniesienia zawieszenia uznania. Kwota pomocy otrzymana w ciągu jednego roku zostaje zmniejszona o 2 % w odniesieniu do każdego miesiąca kalendarzowego lub jego części, w czasie którego uznanie jest zawieszone.

Zawieszenie kończy się w dniu kontroli potwierdzającej spełnienie odpowiednich kryteriów uznania.

3. Jeżeli kryteria nie zostały spełnione do końca okresu zawieszenia wyznaczonego przez właściwy organ państwa członkowskiego, państwo członkowskie wycofuje uznanie od dnia, w którym kryteria uznania przestały być spełniane, a jeżeli nie jest możliwe zidentyfikowanie tego dnia, od daty stwierdzenia naruszenia. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania krajowych przepisów horyzontalnych, które mogą przewidywać zawieszenie uznania po rozpoczęciu powiązanego postępowania sądowego. Pomoc należna za okres, w trakcie którego stwierdzono naruszenie, nie jest wypłacana, a pomoc nienależnie wypłacona zostaje odzyskana.

4. Jeżeli państwo członkowskie ustaliło, że organizacja producentów nie przestrzega któregoś z kryteriów uznania określonych w art. 154 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, innego niż te wymienione w ust. 1, przesyła ono tej organizacji producentów, nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od momentu, gdy stwierdzono naruszenie, pismo z ostrzeżeniem, w którym wymienia się stwierdzone naruszenie, wymagane środki naprawcze i okres, w ciągu którego należy wprowadzić te środki, nie dłuższy jednak niż cztery miesiące.

5. Niepodjęcie środków naprawczych, o których mowa w ust. 4, w okresie wyznaczonym przez państwo członkowskie skutkuje zawieszeniem płatności i zmniejszeniem kwoty pomocy otrzymanej w ciągu jednego roku o 1 % w odniesieniu do każdego miesiąca kalendarzowego lub jego części, wykraczającego poza ten okres. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania krajowych przepisów horyzontalnych, które mogą przewidywać zawieszenie takiej decyzji po rozpoczęciu powiązanego postępowania sądowego.

6. Państwa członkowskie wycofują uznanie, jeżeli organizacja producentów nie udowodni przestrzegania kryteriów minimalnej wielkości lub wartości produkcji sprzedanej zgodnie z art. 154 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 do dnia 15 października drugiego roku następującego po roku, w którym takie kryteria nie były spełnione. Wycofanie staje się skuteczne od dnia, w którym warunki uznania nie są spełnione, lub, jeżeli zidentyfikowanie tego dnia nie jest możliwe, od daty stwierdzenia naruszenia. Pomoc należna za okres, w trakcie którego stwierdzono naruszenie, nie jest wypłacana, a pomoc nienależnie wypłacona zostaje odzyskana.

Jeżeli jednak organizacja producentów przedstawi państwu członkowskiemu dowody, że na skutek klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych, chorób lub inwazji szkodników, pomimo podjęcia środków zapobiegających sytuacjom kryzysowym, nie jest w stanie przestrzegać kryteriów uznania określonych w art. 154 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do minimalnej wielkości lub wartości zbywalnej produkcji określonej przez państwa członkowskie, państwo członkowskie może w danym roku odstąpić od wymogu minimalnej wielkości lub wartości zbywalnej produkcji w odniesieniu do tej organizacji producentów.

▼B

7. W przypadkach gdy zastosowanie mają ust. 1, 2, 4 i 5 państwa członkowskie mogą dokonywać płatności po terminie ustalonym w art. 10 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892. Płatności takich nie dokonuje się później niż dnia 15 października drugiego roku następującego po roku realizacji programu.

8. Ustępy 1–5 mają zastosowanie odpowiednio w przypadkach, gdy organizacja producentów nie przedstawia państwu członkowskiemu informacji wymaganych zgodnie z art. 21 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

Artykuł 60

Oszustwo

1. Państwa członkowskie zawieszają płatności i uznanie organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów, które są przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez organ krajowy w związku z zarzutem oszustwa w odniesieniu do pomocy objętej rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013, dopóki zarzut nie zostanie ustalony.

2. Jeżeli stwierdzono, że organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów popełniły oszustwo w odniesieniu do pomocy objętej rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013, państwa członkowskie, bez uszczerbku dla wszelkich innych kar stosowanych na mocy prawodawstwa unijnego i krajowego:

a) wycofują uznanie takiej organizacji lub zrzeszenia;

b) wyłączają odnośne działania ze wsparcia w ramach programu operacyjnego i odzyskują wszelką pomoc, którą już wypłacono na te działania; oraz

c) wyłączają tę organizację lub zrzeszenie z uznania w następnym roku.

Artykuł 61

Kara za niekwalifikowalne kwoty

1. Płatności oblicza się na podstawie kwalifikujących się działań.

2. Państwo członkowskie sprawdza wniosek o przyznanie pomocy i określa kwoty, które kwalifikują się do otrzymania wsparcia. Państwo członkowskie ustala kwoty, które:

a) byłyby wypłacone beneficjentowi w oparciu o sam wniosek;

b) będą wypłacone beneficjentowi po sprawdzeniu kwalifikowalności wniosku.

3. Jeżeli kwota określona na podstawie ust. 2 lit. a) przekracza kwotę określoną zgodnie z ust. 2 lit. b) o więcej niż 3 %, nakłada się odpowiednią karę. Kwota kary jest równa różnicy między kwotami obliczonymi zgodnie z ust. 2 lit. a) i b). Jeżeli jednak organizacja producentów może wykazać, że nie jest odpowiedzialna za włączenie niekwalifikowalnej kwoty, nie stosuje się żadnej kary.

▼B

4. Ustępy 2 i 3 stosuje się odpowiednio do wydatków określonych jako niekwalifikowalne w trakcie kontroli na miejscu lub późniejszych kontroli.

5. Jeżeli wartość produkcji sprzedanej jest zadeklarowana i sprawdzona przed złożeniem wniosku o przyznanie pomocy, przy obliczaniu kwot na podstawie ust. 2 lit. a) i b) stosuje się odpowiednio wartości zadeklarowane i zatwierdzone.

6. W przypadku gdy po zakończeniu programu operacyjnego warunki, o których mowa w art. 33 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie zostały jeszcze spełnione, łączna kwota wsparcia na ostatni rok programu operacyjnego ulega zmniejszeniu proporcjonalnie do kwoty wydatków, które nie zostały poniesione na działania na rzecz ochrony środowiska.

Artykuł 62

Kary administracyjne w wyniku kontroli pierwszego szczebla operacji wycofywania

1. Jeśli w wyniku kontroli, o których mowa w art. 29 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892, stwierdzono przekraczające ustalone tolerancje rozbieżności w odniesieniu do norm handlowych lub wymagań minimalnych, o których mowa w art. 15 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892, dana organizacja producentów zostaje zobowiązana do zapłaty kary obliczonej proporcjonalnie do wycofanych produktów niezgodnych z przepisami:

a) jeżeli ilości te wynoszą mniej niż 10 % ilości faktycznie wycofanych zgodnie z art. 44 niniejszego rozporządzenia, kara jest równa kwocie unijnej pomocy finansowej, obliczonej na podstawie ilości wycofanych produktów niezgodnych z przepisami;

b) jeżeli ilości te wynoszą od 10 % do 25 % ilości faktycznie wycofanych, kara jest równa dwukrotności kwoty unijnej pomocy finansowej, obliczonej na podstawie ilości wycofanych produktów niezgodnych z przepisami; lub

c) jeżeli ilości te wynoszą ponad 25 % ilości faktycznie wycofanych, kara jest równa kwocie unijnej pomocy finansowej na całą ilość zgłoszoną na podstawie art. 44 niniejszego rozporządzenia.

2. Kary, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie bez uszczerbku dla wszelkich kar nakładanych na podstawie art. 61.

Artykuł 63

Kary administracyjne mające zastosowanie do organizacji producentów w odniesieniu do operacji wycofywania

Wydatki na operacje wycofywania nie kwalifikują się, jeśli produkty nie zostały zbyte, jak przewidziało państwo członkowskie zgodnie z art. 46 ust. 1, lub jeśli operacja miała negatywny wpływ na środowisko lub jakiekolwiek negatywne konsekwencje fitosanitarne, bez uszczerbku dla wszelkich kar nakładanych na podstawie art. 61.

▼B

Artykuł 64

Kary administracyjne mające zastosowanie do odbiorców produktów wycofanych z rynku

W przypadku wykrycia w trakcie kontroli przeprowadzonych na podstawie art. 29 i 30 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892 nieprawidłowości, które mogą być przypisane odbiorcom produktów wycofanych, wówczas odbiorcy ci:

a) tracą prawo do otrzymywania produktów wycofanych z rynku; oraz

b) zobowiązani są do zapłaty wartości produktów, które otrzymali, oraz związanych z tym kosztów sortowania, pakowania oraz transportu zgodnie z przepisami ustanowionymi przez państwa członkowskie.

Utrata prawa przewidziana w akapicie pierwszym lit. a) staje się natychmiast skuteczna i obowiązuje przez co najmniej jeden rok z możliwością przedłużenia.

Artykuł 65

Kary administracyjne w odniesieniu do zielonych zbiorów i niezbierania plonów

1. Jeżeli organizacja producentów nie wypełniła swoich obowiązków w odniesieniu do zielonych zbiorów, będzie musiała zapłacić jako karę kwotę rekompensaty dotyczącej obszarów, w odniesieniu do których obowiązek nie został wypełniony. Niewypełnienie obowiązków obejmuje następujące przypadki:

a) obszar zgłoszony do zielonych zbiorów nie kwalifikuje się do zielonych zbiorów;

b) produkt nie został całkowicie zebrany z danego obszaru lub nie został poddany denaturacji;

c) odnotowano negatywny wpływ na środowisko lub jakiekolwiek negatywne konsekwencje fitosanitarne, za które odpowiedzialna jest organizacja producentów.

2. Jeżeli organizacja producentów nie wypełniła swoich obowiązków w odniesieniu do niezbierania plonów, będzie musiała zapłacić jako karę kwotę rekompensaty dotyczącej obszarów, w odniesieniu do których obowiązek nie został wypełniony. Niewypełnienie obowiązków obejmuje następujące przypadki:

a) obszar zgłoszony do niezbierania plonów nie kwalifikuje się do niezbierania plonów,

b) zbiór lub częściowy zbiór miał jednak miejsce;

c) odnotowano negatywny wpływ na środowisko lub jakiekolwiek negatywne konsekwencje fitosanitarne, za które odpowiedzialna jest organizacja producentów.

Akapitu pierwszego lit. b) niniejszego ustępu nie stosuje się w przypadku, gdy zastosowanie ma art. 48 ust. 3 akapit drugi.

3. Kary, o których mowa w ust. 1 i 2, mają zastosowanie w uzupełnieniu wszelkich kar nakładanych na podstawie art. 61.

▼B

Artykuł 66

Uniemożliwianie kontroli na miejscu

Wniosek o uznanie, wniosek o zatwierdzenie programu operacyjnego lub wniosek o przyznanie pomocy zostaje odrzucony w odniesieniu do pozycji lub części wydatków, jeśli organizacja producentów, w tym jej członkowie lub odpowiedni przedstawiciele, uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli na miejscu.

Artykuł 67

Płatność odzyskanej pomocy i kar

1. Organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów lub inne odnośne podmioty zwracają nienależnie wypłaconą pomoc z odsetkami i płacą kary przewidziane w niniejszej sekcji.

Odsetki są naliczane:

a) na podstawie okresu, który upłynął między otrzymaniem nienależnej płatności a jej zwrotem przez beneficjenta;

b) według stawek stosowanych przez Europejski Bank Centralny przy głównych operacjach refinansowania publikowanych w serii „C” *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* i obowiązujących w dniu, w którym dokonano nienależnej płatności, powiększonych o trzy punkty procentowe.

2. Odzyskaną pomoc, odsetki i nałożone kary wpłaca się do EFRG.

ROZDZIAŁ VI

Rozszerzenie przepisów

Artykuł 68

Warunki rozszerzenia przepisów

1. Artykuł 164 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stosuje się do produktów sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, pod warunkiem że przepisy, o których mowa w ust. 4 wymienionego artykułu:

a) obowiązywały co najmniej od roku;

b) stały się wiążące przez okres nie dłuższy niż trzy lata.

Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od warunku określonego w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a), jeżeli celem przepisów, które mają zostać rozszerzone, jest jeden z celów określonych w art. 164 ust. 4 akapit pierwszy lit. a), e), f), h), i), j), m) i n), rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Przepisy, które stały się wiążące dla wszystkich producentów na określonym obszarze gospodarczym, nie mają zastosowania do produktów dostarczanych do przetworzenia na podstawie umowy zawartej przed rozpoczęciem zbiorów, chyba że rozszerzenie przepisów wyraźnie obejmuje takie produkty, z wyłączeniem przepisów dotyczących sprawozdawczości rynkowej, o której mowa w art. 164 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

▼B

3. Przepisy organizacji producentów lub zrzeszeń organizacji producentów nie mogą stać się wiążące dla producentów produktów ekologicznych objętych rozporządzeniem (WE) nr 834/2007, chyba że zostały one zatwierdzone przez co najmniej 50 % producentów objętych tym rozporządzeniem na obszarze gospodarczym, na którym działa dana organizacja producentów lub dane zrzeszenie organizacji producentów, oraz dana organizacja lub dane zrzeszenie obejmuje co najmniej 60 % tej produkcji na danym obszarze.

4. Przepisy, o których mowa w art. 164 ust. 4 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie mają zastosowania do produktów wyprodukowanych poza obszarem gospodarczym, o którym mowa w art. 164 ust. 2 tego rozporządzenia.

Artykuł 69

Przepisy krajowe

1. Do celów art. 164 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwa członkowskie mogą zadecydować, że obszar gospodarczy, który jest brany pod uwagę w przypadku rozszerzenia przepisów organizacji międzybranżowej, jest regionem lub terytorium całego kraju, gdzie panują jednorodne warunki produkcji i wprowadzania do obrotu.

2. Na potrzeby określania reprezentatywności organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów w rozumieniu art. 164 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, państwa członkowskie ustanawiają przepisy, wyłączając:

a) producentów, których produkcja jest ukierunkowana głównie na sprzedaż bezpośrednią konsumentom w gospodarstwie lub na obszarze produkcyjnym;

b) sprzedaż bezpośrednią, o której mowa w lit. a);

c) produkty dostarczone do przetworzenia na podstawie umowy zawartej przed rozpoczęciem zbiorów, chyba że rozszerzenie przepisów wyraźnie obejmuje takie produkty;

d) producentów lub produkcję produktów ekologicznych objętych rozporządzeniem (WE) nr 834/2007.

Artykuł 70

Zgłoszenie rozszerzenia przepisów i obszarów gospodarczych

1. Kiedy państwo członkowskie zgłasza przepisy, które wprowadziło jako obowiązujące dla danego produktu oraz obszaru gospodarczego zgodnie z art. 164 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, bezzwłocznie przekazuje Komisji informacje na temat:

a) obszaru gospodarczego, na którym te przepisy będą stosowane;

b) organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub organizacji międzybranżowej, które zwróciły się o rozszerzenie przepisów, oraz na temat danych wykazujących zgodność z art. 164 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;

▼B

c) w przypadku gdy o rozszerzenie przepisów zwraca się organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów – na temat liczby producentów, którzy należą do tej organizacji lub tego zrzeszenia, oraz łącznej liczby producentów na danym obszarze gospodarczym; informacje takie przekazywane są w odniesieniu do sytuacji w czasie składania wniosku o rozszerzenie przepisów;

d) w przypadku gdy o rozszerzenie przepisów zwraca się organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów – na temat łącznej produkcji na tym obszarze gospodarczym oraz produkcji sprzedanej przez tę organizację lub to zrzeszenie w trakcie ostatniego roku, dla którego dostępne są dane liczbowe;

e) daty, począwszy od której przepisy, które mają być rozszerzone, miały zastosowanie do danej organizacji producentów, organizacji międzybranżowej lub zrzeszenia organizacji producentów; oraz

f) daty, począwszy od której rozszerzenie ma obowiązywać, oraz okresu obowiązywania rozszerzenia.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie ustanowiło przepisy krajowe w odniesieniu do reprezentatywności w przypadku rozszerzenia przepisów organizacji międzybranżowych zgodnie z art. 164 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, powiadamia o tych przepisach Komisję wraz z ich uzasadnieniem i powiadomieniem o rozszerzeniu przepisów.

3. Przed podaniem rozszerzonych przepisów do wiadomości publicznej Komisja informuje państwa członkowskie o tych przepisach w sposób, który uznaje za właściwy.

Artykuł 71

Uchylenie rozszerzenia przepisów

Komisja przyjmuje decyzję, o której mowa w art. 175 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nakazując państwu członkowskiemu uchylenie rozszerzenia przepisów, o którym to państwo członkowskie zdecydowało na podstawie art. 164 ust. 1 tego rozporządzenia, jeżeli Komisja stwierdzi, że:

a) decyzja państwa członkowskiego likwiduje konkurencję na znacznej części rynku wewnętrznego lub zagraża swobodnemu handlowi, bądź też zagraża realizacji celów art. 39 Traktatu;

b) do przepisów rozszerzonych na innych producentów zastosowanie ma art. 101 ust. 1 Traktatu;

c) nie przestrzegano przepisów zawartych w niniejszym rozdziale.

Decyzja Komisji w odniesieniu do tych przepisów ma zastosowanie od daty notyfikowania państwu członkowskiemu takiego ustalenia.

▼B

Artykuł 72

Nabywcy produktów sprzedawanych na pniu

1. W przypadkach gdy producenci, którzy nie należą do organizacji producentów, sprzedają swoje produkty na pniu, na potrzeby zgodności z przepisami dotyczącymi zgłaszania produkcji i wprowadzania jej do obrotu uznaje się, że nabywca wyprodukował dany produkt.

2. Zainteresowane państwo członkowskie może podjąć decyzję, że przepisy inne niż te, o których mowa w ust. 1, mogą stać się wiążące dla nabywców, gdy są oni odpowiedzialni za zarządzanie daną produkcją.

TYTUŁ III

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI – SYSTEM CEN WEJŚCIA

Artykuł 73

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału:

a) „partia” oznacza towary przedstawione zgodnie ze zgłoszeniem o dopuszczenie do swobodnego obrotu, obejmujące wyłącznie towary o tym samym pochodzeniu objęte jednym kodem CN; oraz

b) „importer” oznacza zgłaszającego w rozumieniu art. 5 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ([1]).

Artykuł 74

Powiadomienia dotyczące cen i ilości produktów przywożonych

1. W odniesieniu do każdego produktu oraz w odniesieniu do okresów określonych w części A załącznika VII dla każdego dnia handlowego oraz dla każdego miejsca pochodzenia państwa członkowskie zgłaszają Komisji najpóźniej do godziny 12.00 w południe (czasu obowiązującego w Brukseli) następnego dnia roboczego następujące dane:

a) średnie reprezentatywne ceny produktów przywożonych z państw trzecich, sprzedawanych na rynkach przywozowych państw członkowskich; oraz

b) łączne ilości odnoszące się do cen, o których mowa w lit. a).

Na potrzeby akapitu pierwszego lit. a) państwa członkowskie powiadamiają Komisję o rynkach importowych, które uznają za reprezentatywne i które obejmują Londyn, Mediolan, Perpignan i Rungis.

W przypadku gdy łączne ilości, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), są mniejsze niż dziesięć ton, odpowiadających im cen nie zgłasza się Komisji.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

▼B

2. Ceny, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), są odnotowywane:

a) dla każdego z produktów wymienionych w części A załącznika VII;

b) dla wszystkich dostępnych odmian oraz wielkości; oraz

c) na poziomie importera/hurtownika lub na poziomie hurtownika/detalisty w przypadku braku danych na temat cen na poziomie importera/hurtownika.

Są one pomniejszone o następujące kwoty:

a) marżę handlową w wysokości 15 % dla ośrodków handlowych w Londynie, Mediolanie i Rungis oraz w wysokości 8 % dla pozostałych ośrodków handlowych; oraz

b) koszty transportu i ubezpieczenia na obszarze celnym Unii.

W odniesieniu do kosztów transportu i ubezpieczenia potrącanych na podstawie akapitu drugiego, państwa członkowskie mogą ustalić standardowe kwoty potrąceń. Takie standardowe kwoty, jak również metody ich obliczania, są niezwłocznie zgłaszane Komisji.

3. W przypadku gdy ceny odnotowane zgodnie z ust. 2 zostały ustalone na poziomie hurtownika/detalisty, pomniejsza się je o:

a) kwotę równą 9 %, aby uwzględnić marżę handlową hurtownika, oraz

b) kwotę równą 0,7245 EUR za 100 kg, aby uwzględnić koszty przeładunku oraz podatków i opłat rynkowych.

4. W przypadku produktów wymienionych w części A załącznika VII objętych szczegółową normą handlową za reprezentatywne uznaje się następujące ceny:

a) ceny produktów klasy I, w przypadku gdy ilości produktów tej klasy stanowią co najmniej 50 % łącznych ilości wprowadzonych do obrotu;

b) ceny produktów klasy I i klasy II, w przypadku gdy ilości produktów tych klas stanowią co najmniej 50 % łącznych ilości wprowadzonych do obrotu;

c) ceny produktów klasy II, w przypadku braku danych na temat cen produktów klasy I, chyba że podjęto w stosunku do nich decyzję o zastosowaniu współczynnika korygującego, jeśli ze względu na ich cechy jakości produkty te nie są normalnie wprowadzane do obrotu w klasie I.

Współczynnik korygujący, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), stosuje się po potrąceniu kwot, o których mowa w ust. 2.

W przypadku produktów wymienionych w części A załącznika VII, które nie są objęte szczegółową normą handlową, za reprezentatywne uznaje się ceny produktów zgodnych z ogólną normą handlową.

▼B

Artykuł 75

Podstawa cen wejścia

1. Na potrzeby art. 181 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 produkty sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, o których mowa w tym artykule, są produktami wymienionymi w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

2. Gdy wartość celna produktów wymienionych w części A załącznika VII jest określona zgodnie z wartością transakcyjną, o której mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, i przewyższa ona o ponad 8 % stawkę ryczałtową obliczoną przez Komisję jako standardowa wartość w przywozie w momencie sporządzania zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, importer musi złożyć zabezpieczenie zgodnie z art. 148 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ([1]). Do tego celu kwotą należności celnej przywozowej, której mogą podlegać produkty wymienione w części A załącznika VII do niniejszego rozporządzenia, jest kwota należności celnej, którą importer uiściłby, gdyby dany produkt został sklasyfikowany na podstawie odpowiedniej standardowej wartości w przywozie.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania, w przypadku gdy standardowa wartość w przywozie jest wyższa niż ceny wejścia wymienione w części III sekcja I załącznik 2 w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ([2]) lub gdy zgłaszający zamiast składać zabezpieczenie występuje o natychmiastowe zaksięgowanie kwoty należności celnych, którym towary mogą ostatecznie podlegać.

3. Gdy wartość celna produktów wymienionych w części A załącznika VII jest obliczona zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, należności celne zostaną odliczone zgodnie z art. 38 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892. W takim przypadku importer składa zabezpieczenie równe kwocie należności celnej, którą musiałby zapłacić, gdyby klasyfikacja produktów została dokonana na podstawie mającej zastosowanie standardowej wartości w przywozie.

4. Wartość celna towarów przywożonych do konsygnacji ustalana jest bezpośrednio zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, a do tego celu standardową wartość w przywozie obliczoną zgodnie z art. 38 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892 stosuje się podczas obowiązujących okresów.

5. Importer ma jeden miesiąc od sprzedaży danych produktów, z zastrzeżeniem terminu do czterech miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, na wykazanie, że partia towarów została zbyta zgodnie z warunkami potwierdzającymi poprawność cen, o których mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 lub na określenie wartości celnej, o której mowa w art. 74 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia.

([1]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

([2]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

▼B

Niedotrzymanie jednego z powyższych terminów pociąga za sobą utratę złożonego zabezpieczenia, bez uszczerbku dla stosowania przepisów ust. 6.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim warunki zbytu towaru zostały udowodnione w sposób zgodny z wymogami organów celnych. W przeciwnym wypadku zabezpieczenie ulega przepadkowi, stanowiąc płatność z tytułu należności celnych przywozowych.

Aby udowodnić, że partia towarów została zbyta zgodnie z warunkami określonymi w akapicie pierwszym, importer udostępnia, oprócz faktury, wszystkie dokumenty konieczne do przeprowadzenia odpowiednich kontroli celnych w odniesieniu do sprzedaży i zbytu każdego produktu z danej partii, w tym dokumenty dotyczące transportu, ubezpieczenia, przeładunku i składowania danej partii.

W przypadku gdy normy handlowe, o których mowa w art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, wymagają wskazania na opakowaniu odmiany produktu lub typu owoców i warzyw, odmiana produktu lub typ owoców i warzyw, które stanowią część partii, zostają umieszczone w dokumentach dotyczących transportu, na fakturach i zamówieniach dostawy.

6. Na należycie uzasadniony wniosek importera termin czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 5 akapit pierwszy, może być przedłużony przez właściwe organy państwa członkowskiego maksymalnie o trzy miesiące.

Jeżeli przy weryfikacji właściwe organy państw członkowskich stwierdzą, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały spełnione, ściągają należność celną zgodnie z art. 105 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Kwota należności celnej, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania, obejmuje odsetki naliczone od daty dopuszczenia towaru do swobodnego obrotu do daty odzyskania. Stosowana stopa procentowa jest taka sama jak stopa procentowa obowiązująca w odniesieniu do odzyskiwania należności na mocy prawa krajowego.

TYTUŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 76

Kary krajowe

Bez uszczerbku dla wszelkich sankcji i kar określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/892 państwa członkowskie stosują kary na szczeblu krajowym w odniesieniu do nieprawidłowości dotyczących wymogów określonych w wymienionych rozporządzeniach, w tym w odniesieniu do organizacji producentów, którzy nie realizują programu operacyjnego. Kary te muszą być są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów finansowych Unii.

Artykuł 77

Powiadomienia

1. Państwo członkowskie wyznacza jeden właściwy organ lub podmiot odpowiedzialny za wypełnianie obowiązków w zakresie powiadomień dotyczących każdego z następujących zagadnień:

▼B

a) grupy producentów, organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i organizacje międzybranżowe, zgodnie z art. 54;

b) ceny producenta w odniesieniu do owoców i warzyw na rynku wewnętrznym, zgodnie z art. 55;

c) ceny i ilości produktów przywożonych z państw trzecich i sprzedawanych na reprezentatywnych rynkach przywozowych, zgodnie z art. 74;

d) wielkości przywozu wprowadzone do swobodnego obrotu zgodnie z art. 39 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wyznaczeniu wspomnianego właściwego organu lub podmiotu i przekazują jego dane adresowe oraz wszelkie zmiany tych informacji.

Wykaz wyznaczonych organów lub podmiotów wraz z nazwami i adresami udostępnia się państwom członkowskim oraz podaje do wiadomości publicznej przy pomocy wszelkich właściwych środków za pośrednictwem systemów informacji udostępnianych przez Komisję, łącznie z publikacją w Internecie.

3. Powiadomienia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/892 są dokonywane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ([1]).

4. Jeśli państwo członkowskie nie dokona powiadomienia zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892 lub jeśli powiadomienie okaże się niepoprawne w świetle obiektywnych faktów znanych Komisji, Komisja może zawiesić część lub całość miesięcznych płatności, o których mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w odniesieniu do sektora owoców i warzyw do czasu prawidłowego dokonania powiadomienia.

Artykuł 78

Powiadomienie o sile wyższej

Na potrzeby art. 59 ust. 7 i art. 64 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, o każdym przypadku siły wyższej powiadamia się właściwy organ państwa członkowskiego, łącznie z odpowiednimi dowodami spełniającymi wymogi tego organu, w ciągu 30 dni roboczych od dnia, w którym siła wyższa miała miejsce.

Artykuł 79

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 543/2011

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 543/2011 wprowadza się następujące zmiany:

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

▼B

1) skreśla się art. 2;

2) skreśla się art. 19–35;

3) skreśla się art. 50–148;

4) skreśla się załączniki VI–XVIII.

Artykuł 80

Przepisy przejściowe

1. Nie naruszając art. 34, na wniosek organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów, możliwe jest, by program operacyjny zatwierdzony na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011:

a) obowiązywał nadal aż do jego zakończenia zgodnie z warunkami mającymi zastosowanie na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011;

b) został dostosowany do wymogów rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892; lub

c) został zastąpiony nowym programem operacyjnym zatwierdzonym na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 23 pułap unijnej pomocy finansowej na 2017 r. oblicza się na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011.

3. W odniesieniu do grup producentów utworzonych zgodnie z art. 125e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 skreślone przepisy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, o których mowa w art. 79 niniejszego rozporządzenia, mają nadal zastosowanie, dopóki te grupy producentów nie zostaną uznane za organizacje producentów lub zainteresowane państwo członkowskie nie odzyska pomocy wypłaconej na podstawie art. 116 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011.

Artykuł 81

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Produkty przetworzone, o których mowa w art. 22 ust. 2

Kategoria	Kod CN	Opis
Soki owocowe	ex 2009	Soki owocowe, z wyłączeniem soku winogronowego i moszczu gronowego objętych podpozycjami 2009 61 i 2009 69, soku bananowego objętego podpozycją ex 2009 80 i zagęszczonych soków niesfermentowanych i niezawierających dodatku alkoholu, nawet z dodatkiem cukru lub innej substancji słodzącej. Zagęszczone soki owocowe to soki opisane w pozycji ex 2009 uzyskane poprzez fizyczne usunięcie z nich co najmniej 50 % wody, w opakowaniach nie mniejszych niż 200 kg netto.
Koncentrat pomidorowy	ex 2002 90 31 ex 2002 90 91	Koncentrat pomidorowy o zawartości suchej masy nie mniejszej niż 28 % w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto przekraczającej 200 kg.
Mrożone owoce i warzywa	ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej objętej podpozycją 0710 40 00, oliwek objętych podpozycją 0710 80 10 i owoców z rodzaju *Capsicum* lub z rodzaju *Pimenta* objętych podpozycją 0710 80 59.
	ex 0811	Owoce i orzechy, niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, z wyłączeniem bananów mrożonych objętych podpozycją ex 0811 90 95.
	ex 2004	Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób niż w occie lub kwasie octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej (*Zea mays var. saccharata*) objętej podpozycją ex 2004 90 10, oliwek objętych podpozycją ex 2004 90 30 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2004 10 91.
Owoce i warzywa w puszce	ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym, z wyłączeniem: — owoców z rodzaju *Capsicum* innych niż słodka papryka lub pieprz angielski objętych podpozycją 2001 90 20 — kukurydzy cukrowej *(Zea mays var. saccharata)* objętej podpozycją 2001 90 30 — ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2001 90 40 — rdzeni palmowych objętych podpozycją 2001 90 60 — oliwek objętych podpozycją 2001 90 65 — liści winorośli, kiełków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2001 90 97.
	ex 2002	Pomidory przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób niż w occie lub kwasie octowym, z wyłączeniem koncentratu pomidorowego objętego podpozycjami ex 2002 90 31 i ex 2002 90 91, opisanych powyżej.
	ex 2005	Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób niż w occie lub kwasie octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 2005 70, kukurydzy cukrowej (*Zea mays var. saccharata*) objętej podpozycją 2005 80 00 i owoców z rodzaju *Capsicum*, innych niż słodka papryka i pieprz angielski objętych podpozycją 2005 99 10 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2005 20 10.
	ex 2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem:

▼B

Kategoria	Kod CN	Opis
		— masła orzechowego objętego podpozycją 2008 11 10 — pozostałych orzechów, przetworzonych lub zakonserwowanych w inny sposób, nawet z dodatkiem cukru lub innych substancji słodzących, gdzie indziej niewymienionych ani niewłączonych, objętych podpozycją ex 2008 19 — rdzeni palmowych objętych podpozycją 2008 91 00 — kukurydzy objętej podpozycją 2008 99 85 — ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2008 99 91 — liści winorośli, kiełków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2008 99 99 — mieszanek bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 i ex 2008 92 98 — bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 i ex 2008 99 99.
Grzyby w puszce	2003 10	Grzyby z rodzaju *Agaricus*, przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób niż w occie lub kwasie octowym.
Owoce zakonserwowane tymczasowo w solance	ex 0812	Owoce i orzechy zakonserwowane tymczasowo w solance, ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem bananów objętych podpozycją ex 0812 90 98.
Owoce suszone	ex 0813 0804 20 90 0806 20 ex 2008 19	Owoce, suszone, inne niż te objęte pozycjami 0801–0806. Figi suszone. Winogrona suszone. Pozostałe orzechy, przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób, nawet z dodatkiem cukru lub innej substancji słodzącej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem orzechów tropikalnych i ich mieszanek.
Pozostałe przetworzone owoce i warzywa		Przetworzone owoce i warzywa wymienione w części X załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, inne niż produkty wymienione w kategoriach powyżej.
Przetworzone zioła aromatyczne	ex 0910 ex 1211	Suszony tymianek. Bazylia, melisa, mięta, oregano (dziki majeranek), rozmaryn, szałwia, suszone, także cięte, rozgniatane lub mielone na proszek.
Papryka w proszku	ex 0904	Pieprz z rodzaju *Piper*; suszone lub rozgniatane, lub mielone owoce z rodzaju *Capsicum* lub z rodzaju *Pimenta*, z wyłączeniem słodkiej papryki objętej pozycją 0904 20 10.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz działań i wydatków niekwalifikujących się w ramach programów operacyjnych, o których mowa w art. 31 ust. 1

1. Ogólne koszty produkcji, w szczególności koszty grzybni (nawet certyfikowanej), nasion ani roślin innych niż wieloletnie; środki ochrony roślin (w tym integrowane środki ochrony); nawozy i inne środki; koszty gromadzenia lub transportu (wewnętrznego lub zewnętrznego); koszty przechowywania; koszty pakowania (w tym wykorzystanie opakowań i gospodarowanie nimi), nawet w ramach nowych procesów, koszty operacyjne (zwłaszcza energia elektryczna, paliwo i konserwacja).

2. Koszty administracyjne i koszty personelu z wyjątkiem wydatków związanych z wykonaniem funduszy operacyjnych i z realizacją programów operacyjnych.

3. Dodatki do dochodu lub do ceny niezwiązane z zapobieganiem kryzysom ani zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych.

4. Koszty ubezpieczeń poza środkami w zakresie ubezpieczenia zbiorów, o których mowa w tytule II rozdział III sekcja 7.

5. Zwrot pożyczek zaciągniętych na finansowanie działań przeprowadzonych przed rozpoczęciem programu operacyjnego, innych niż pożyczki, o których mowa w art. 38.

6. Zakup gruntów niezabudowanych, których cena przekracza 10 % wszystkich kwalifikujących się wydatków związanych z danym działaniem.

7. Koszty spotkań i programów szkoleniowych niezwiązanych z programem operacyjnym.

8. Działania lub koszty związane z ilościami wyprodukowanymi przez członków organizacji producentów poza Unią.

9. Działania, które mogłyby zakłócać konkurencję w innych rodzajach działalności gospodarczej organizacji producentów.

10. Inwestycje w środki transportu wykorzystywane przez organizację producentów do celów obrotu lub dystrybucji.

11. Koszty operacyjne dzierżawionych dóbr.

12. Wydatki związane z umowami leasingu (podatki, odsetki, koszty ubezpieczenia itd.) oraz koszty operacyjne.

13. Umowy na podwykonawstwo lub outsourcing związane z działaniami lub wydatkami wymienionymi w niniejszym wykazie jako niekwalifikujące się.

14. Podatek od wartości dodanej (VAT), z wyjątkiem przypadków, w których VAT nie podlega zwrotowi w świetle krajowych przepisów w sprawie VAT.

15. Wszelkie krajowe lub regionalne podatki lub opłaty fiskalne.

16. Odsetki od należnych zobowiązań, z wyjątkiem przypadków, w których wkład wnoszony jest w postaci innej niż bezzwrotna pomoc bezpośrednia.

17. Inwestycje w udziały lub kapitał w spółkach, jeżeli dana inwestycja stanowi inwestycję finansową.

18. Koszty ponoszone przez podmioty inne niż organizacja producentów lub jej członkowie oraz zrzeszenia organizacji producentów lub jej członkowie będący producentami lub spółki zależne w sytuacji, o której mowa w art. 22 ust. 8.

▼B

19. Inwestycje lub działania podobnego rodzaju realizowane w gospodarstwach nienależących do organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub jej członków będących producentami lub spółki zależnej w sytuacji, o której mowa w art. 22 ust. 8.

▼M1

20. Działania zlecone przez organizacje producentów lub ich zrzeszenia poza Unią, z wyjątkiem przypadków, gdy promocja jest realizowana poza Unią zgodnie z art. 14 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

21. Kredyty eksportowe związane z akcjami i działaniami mającymi na celu dywersyfikację i konsolidację na rynkach owoców i warzyw, w ramach zapobiegania sytuacjom kryzysowym bądź w okresie kryzysu.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Otwarty wykaz działań i wydatków kwalifikujących się w ramach programów operacyjnych, o których mowa w art. 31 ust. 1

1. Koszty szczególne:

— środki na rzecz poprawy jakości,

— biologiczne środki ochrony roślin (takie jak feromony i naturalni wrogowie), bez względu na to, czy stosuje się je w produkcji ekologicznej, integrowanej czy konwencjonalnej,

— działania na rzecz ochrony środowiska, o których mowa w art. 33 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013,

— produkcja ekologiczna, integrowana bądź eksperymentalna, w tym koszty szczególne ekologicznych nasion i sadzonek,

— monitorowanie zgodności z normami, o których mowa w tytule II rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, z przepisami fitosanitarnymi oraz z maksymalnym poziomem pozostałości.

Koszty szczególne oznaczają koszty dodatkowe, obliczone jako różnica między kosztami zwykłymi a kosztami rzeczywiście poniesionymi, oraz utracone dochody wynikające z działania, z wyłączeniem dodatkowego dochodu i oszczędności kosztów.

W odniesieniu do każdej kategorii kwalifikowalnych kosztów szczególnych, o których mowa w akapicie pierwszym, w celu obliczenia kosztów dodatkowych w zestawieniu z kosztami zwykłymi państwa członkowskie mogą ustalić – w należycie uzasadniony sposób – standardowe stawki ryczałtowe lub stawki jednostkowe.

2. Koszty administracyjne i koszty personelu związane z wykonaniem funduszy operacyjnych i z realizacją programów operacyjnych, obejmujące:

a) koszty ogólne związane w szczególności z funduszem lub programem operacyjnym, w tym koszty zarządzania i koszty personelu, opracowywania sprawozdań i ocen oraz koszty prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz zarządzania rachunkowością z tytułu wypłaty standardowej stawki ryczałtowej równej 2 % kwoty funduszu operacyjnego zatwierdzonego zgodnie z art. 33 oraz w maksymalnej wysokości 180 000 EUR, na którą to stawkę składa się zarówno pomoc finansowa Unii, jak i wkład organizacji producentów.

W przypadku programów operacyjnych przedłożonych przez uznane zrzeszenie organizacji producentów koszty ogólne oblicza się jako sumę kosztów ogólnych każdej organizacji producentów zgodnie z akapitem pierwszym, ale maksymalnie do kwoty 1 250 000 EUR na zrzeszenie organizacji producentów.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć finansowanie kosztów rzeczywistych i w takiej sytuacji powinny ustalić koszty kwalifikowalne;

b) koszty personelu, łącznie z obowiązkowymi z mocy prawa opłatami związanymi z wynagrodzeniami i innymi kosztami związanymi z zatrudnieniem, jeżeli są bezpośrednio ponoszone przez organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów lub spółki zależne, o których mowa w art. 22 ust. 8), z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego, lub spółdzielnie będące członkami organizacji producentów, wynikające z następujących środków:

▼B

(i) dotyczących poprawy lub utrzymania wysokiego poziomu jakości lub ochrony środowiska;

(ii) dotyczących poprawy poziomu marketingu.

Wdrożenie tych środków w sposób zasadniczy wiąże się z korzystaniem z usług wykwalifikowanego personelu. W takich przypadkach, jeżeli organizacja producentów korzysta z własnych pracowników lub członków będących producentami, przepracowany czas należy udokumentować.

W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza zastosować alternatywę w celu ograniczenia finansowania kosztów rzeczywistych, w odniesieniu do wszystkich określonych w niniejszym punkcie kwalifikowalnych kosztów personelu, ustala ono, *ex ante* oraz w sposób należycie uzasadniony, standardowe stawki ryczałtowe lub stawki jednostkowe w wysokości maksymalnie 20 % zatwierdzonego funduszu operacyjnego. W należycie uzasadnionych przypadkach przedmiotową wartość procentową można zwiększyć.

W przypadku wystąpienia z wnioskiem o wyżej wymienione standardowe stawki ryczałtowe, organizacje producentów dostarczają satysfakcjonujący dla danego państwa członkowskiego dowód realizacji działania;

c) prawne i administracyjne koszty połączenia organizacji producentów, oraz prawne i administracyjne koszty związane z tworzeniem międzynarodowych organizacji producentów lub międzynarodowych zrzeszeń organizacji producentów; studia wykonalności oraz propozycje zlecone w tym zakresie przez organizacje producentów.

3. Koszty spotkań i programów szkoleniowych, w przypadku gdy są one związane z programem operacyjnym, w tym dzienne diety, koszty transportu i zakwaterowania, w stosownych przypadkach, według standardowej stawki ryczałtowej lub stawki jednostkowej.

4. Koszty wspierania:

— marek/znaków towarowych organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i spółek zależnych w sytuacji, o której mowa w art. 22 ust. 8,

— promocji ogólnej i promocji znaków jakości,

— kosztów nadruków promocyjnych na opakowaniach lub etykietach, o których mowa w tiret pierwszym i drugim, pod warunkiem że przewidziano je w programie operacyjnym.

Nazwy geograficzne dopuszcza się wyłącznie, jeżeli:

a) są chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, objętymi zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ([1]); lub

b) we wszystkich innych przypadkach, gdy zastosowania nie ma lit. a), nazwy geograficzne mają charakter informacji drugorzędnej w stosunku do informacji głównej.

Materiały promocyjne przeznaczone do promocji ogólnej i promocji znaków jakości zostają opatrzone godłem Unii Europejskiej (tylko w przypadku wizualnych środków przekazu), oraz następującym napisem: „Kampania finansowana z pomocą Unii Europejskiej”. Organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów oraz spółki zależne w sytuacji, o której mowa w art. 22 ust. 8 niniejszego rozporządzenia, nie wykorzystują godła Unii Europejskiej do promocji swych marek/znaków towarowych.

5. Koszty transportu, sortowania i pakowania związane z bezpłatną dystrybucją, o których mowa w art. 16 i 17 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

▼B

6. Zakup gruntów niezabudowanych, w przypadku gdy zakup jest konieczny do dokonania inwestycji zawartej w programie operacyjnym, pod warunkiem że koszty wynoszą poniżej 10 % wszystkich wydatków kwalifikowalnych związanych z daną operacją; w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach może zostać ustalony wyższy odsetek dla operacji dotyczących ochrony środowiska naturalnego.

7. Zakup urządzeń, w tym urządzeń używanych, pod warunkiem że nie zostały one kupione ze wsparciem unijnym lub krajowym w okresie siedmiu lat przed zakupem.

8. Inwestycje w środki transportu, w przypadku gdy organizacja producentów przedstawi państwu członkowskiemu odpowiednie uzasadnienie, że dane środki transportu mają zastosowanie do transportu wewnętrznego w ramach organizacji producentów; i inwestycje w dodatkowe urządzenia na samochodach ciężarowych, przeznaczone do transportu chłodniczego lub w kontrolowanej atmosferze.

9. Leasing urządzeń, w tym urządzeń używanych, w odniesieniu do których nie otrzymano wsparcia unijnego lub krajowego w okresie siedmiu lat przed leasingiem, w granicach wartości rynkowej netto pozycji.

10. Dzierżawa urządzeń lub innych pozycji, w przypadku gdy jest ona ekonomicznie uzasadniona, w sposób zadowalający państwo członkowskie, jako alternatywa zakupu.

11. Inwestycje w udziały lub kapitał w spółkach, jeżeli inwestycja taka przyczynia się bezpośrednio do osiągnięcia celów programu operacyjnego.

▼M1

12. Koszty coachingu w ramach środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego programów operacyjnych.

    Kosztami kwalifikowalnymi w ramach tego środka są:

    a) koszty organizacji i realizacji usług coachingu oraz

    b) koszty podróży, zakwaterowania i diet dziennych dostawcy usług coachingu.

13. Koszty związane z negocjowaniem, wykonaniem i zarządzaniem protokołami fitosanitarnymi państw trzecich na terytorium Unii, jeżeli są ponoszone przez organizację producentów lub zrzeszenie organizacji producentów w ramach środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, o których mowa w art. 33 ust. 3 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem zwrotu kosztów poniesionych przez państwa trzecie.

14. Koszty związane ze środkami promocyjnymi i komunikacyjnymi, o których mowa w art. 14 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892. Koszty kwalifikowalne w ramach tych środków to koszty związane z organizacją imprez promocyjnych i informacyjnych oraz udziałem w nich, w tym działania PR, kampanie promocyjne i informacyjne, mogące przyjmować formę udziału w imprezach, targach i wystawach o znaczeniu krajowym, unijnym i międzynarodowym. Koszty związane z usługami doradztwa technicznego są kwalifikowalne, jeżeli są niezbędne do zorganizowania tych wydarzeń lub kampanii promocyjnych i informacyjnych lub uczestnictwa w nich.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Maksymalne kwoty wsparcia na wycofywanie z rynku, o którym mowa w art. 45 ust. 1

Produkt	Maksymalne wsparcie (EUR/100 kg)	
	Bezpłatna dystrybucja	Pozostałe przeznaczenia
Kalafiory	21,05	15,79
Pomidory (1 czerwca – 31 października)	7,25	7,25
Pomidory (1 listopada – 31 maja)	33,96	25,48
Jabłka	24,16	18,11
Winogrona	53,52	40,14
Morele	64,18	48,14
Nektaryny	37,82	28,37
Brzoskwinie	37,32	27,99
Gruszki	33,96	25,47
Bakłażany	31,2	23,41
Melony	48,1	36,07
Arbuzy	9,76	7,31
Pomarańcze	21,00	21,00
Mandarynki	25,82	19,50
Klementynki	32,38	24,28
Mandarynki satsuma	25,56	19,50
Cytryny	29,98	22,48

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Informacje, które mają być zawarte w sprawozdaniu rocznym państw członkowskich, o którym mowa w art. 54 lit. b)

Wszystkie informacje dotyczą roku objętego sprawozdaniem. Sprawozdanie zawiera również informacje dotyczące wydatków poniesionych po zakończeniu roku objętego sprawozdaniem. Obejmuje ono informacje dotyczące przeprowadzonych kontroli oraz zastosowanych kar administracyjnych w odniesieniu do danego roku, w tym kontroli przeprowadzonych i kar zastosowanych po tym roku. W odniesieniu do informacji, które zmieniają się w ciągu roku, sprawozdanie roczne powinno zawierać przegląd zmian tych informacji, do których doszło w ciągu roku objętego sprawozdaniem, oraz przedstawiać sytuację istniejącą w dniu 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem.

CZĘŚĆ A — INFORMACJE DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA RYNKIEM

1. Informacje administracyjne

a) Przepisy krajowe przyjęte w celu wdrożenia art. 32–38, 152–160, 164 i 165 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w tym krajowa strategia na rzecz zrównoważonych programów operacyjnych obowiązująca w odniesieniu do programów operacyjnych wdrażanych w roku objętym sprawozdaniem.

b) Informacje dotyczące organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów oraz grup producentów:

— numer kodu,

— nazwa i dane teleadresowe,

— data uznania (wstępnego uznania w przypadku grup producentów),

— wszystkie odnośne podmioty prawne lub jasno określone części podmiotów prawnych oraz wszystkie odnośne spółki zależne,

— liczba członków (w podziale na producentów i członów niebędących producentami), a także zmiany dotyczące składu członków w ciągu roku,

— obszar objęty produkcją owoców i warzyw (ogółem i w podziale na główne uprawy), zakres produktów oraz opis sprzedawanych produktów końcowych (ze wskazaniem ich wartości i ilości zgodnie z głównymi źródłami) oraz główne przeznaczenia produktów – w podziale na wartość (wraz ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi produktów wprowadzanych na rynek produktów świeżych, produktów sprzedawanych w celu przetworzenia oraz produktów wycofanych z rynku),

— zmiany w strukturach w ciągu roku, w szczególności: organizacje nowo uznane lub utworzone, wycofania i zawieszenia uznań oraz połączenia organizacji, z podaniem odnośnych dat.

c) Informacje dotyczące organizacji międzybranżowych:

— nazwa organizacji i dane teleadresowe,

— data uznania,

— zakres produktów,

— zmiany w ciągu roku.

2. Informacje związane z wydatkami

a) Organizacje producentów. Dane finansowe dotyczące danego beneficjenta (organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów):

— fundusz operacyjny: łączna kwota, pomoc finansowa Unii i państwa członkowskiego (pomoc krajowa), wkłady z organizacji producentów i ich członków,

▼B

— opis poziomu unijnej pomocy finansowej zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013,

— dane finansowe dotyczące programu operacyjnego, w podziale na organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów,

— wartość produkcji sprzedanej: wartość łączna oraz w podziale na poszczególne podmioty prawne, z których składa się organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów,

— wydatki związane z programem operacyjnym w podziale na środki i rodzaje działań wybranych jako kwalifikujące się do wsparcia,

— informacje na temat ilości produktów wycofanych w podziale na produkty i miesiące oraz w podziale na ilości całkowite i ilości podlegające zbyciu w drodze bezpłatnej dystrybucji, wyrażone w tonach,

— wykaz organów zatwierdzonych do celów art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

b) W odniesieniu do grup producentów utworzonych zgodnie z art. 125e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Dane finansowe dotyczące każdego beneficjenta:

— łączna kwota, pomoc Unii i państwa członkowskiego oraz wkłady z grup producentów i ich członków,

— pomoc państwa członkowskiego, wraz z sumami częściowymi dotyczącymi grup produktów w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku okresu przejściowego,

— wydatki na inwestycje konieczne w celu uzyskania uznania zgodnie z art. 103a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w podziale na pomoc Unii, pomoc państwa członkowskiego i wkład grupy producentów,

— wartość produkcji sprzedanej, wraz z sumami częściowymi dotyczącymi grup produktów w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku okresu przejściowego.

c) W odniesieniu do organizacji producentów i grup producentów, o których mowa w art. 27 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013:

— wartość i wielkość produkcji sprzedanej i liczba członków.

3. Informacje dotyczące realizacji strategii krajowej:

— podsumowujący opis postępów osiąganych w realizacji programów operacyjnych, w podziale według każdego rodzaju środków określonych w art. 2 ust. 1 lit. f). Opis powinien opierać się na wskaźnikach nakładu oraz wspólnych wskaźnikach produkcji i rezultatu, oraz zawierać streszczenie informacji przedstawionych w rocznych sprawozdaniach z postępów w zakresie programów operacyjnych, przekazanych przez organizacje producentów,

— streszczenie wyników ocen programów operacyjnych, przekazanych przez organizacje producentów, w tym ocen jakościowych wyników i skutków działań na rzecz ochrony środowiska,

— streszczenie głównych problemów zaistniałych w trakcie realizacji krajowej strategii i zarządzania nią oraz wszelkich podjętych działań, w tym wzmianka o ewentualnej aktualizacji krajowej strategii oraz o powodach tej aktualizacji. Do sprawozdania rocznego należy załączyć kopię zaktualizowanej strategii.

▼B

CZĘŚĆ B — INFORMACJE DO CELÓW ROZLICZENIA RACHUNKÓW

Informacje dotyczące przeprowadzonych kontroli oraz zastosowanych kar administracyjnych:

— kontrole przeprowadzone przez państwo członkowskie: informacje na temat skontrolowanych podmiotów oraz daty kontroli,

— liczba kontroli,

— wyniki kontroli,

— zastosowane kary administracyjne.

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

Powiadomienia dotyczące cen, o których mowa w art. 55 ust. 1

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Pomidory	Okrągłe	Wielkość 57–100 mm, luzem w opakowaniach o masie ok. 5–6 kg	Belgia Grecja Hiszpania Francja Włochy Węgry Niderlandy Polska Portugalia Rumunia
	Na gałązkach	Luzem w opakowaniach o masie ok. 3–6 kg	
	„Wiśniowe”	Tacki o masie ok. 250–500 g	
Morele	Wszystkie typy i odmiany	Wielkość 45–50 mm Tacki lub opakowania o masie ok. 6–10 kg	Bułgaria Grecja Hiszpania Francja Włochy Węgry
Nektaryny	Biały miąższ	Wielkość A/B Tacki lub opakowania o masie ok. 6–10 kg	Grecja Hiszpania Francja Włochy
	Żółty miąższ	Wielkość A/B Tacki lub opakowania o masie ok. 6–10 kg	
Brzoskwinie	Biały miąższ	Wielkość A/B Tacki lub opakowania o masie ok. 6–10 kg	Grecja Hiszpania Francja Włochy Węgry Portugalia
	Żółty miąższ	Wielkość A/B Tacki lub opakowania o masie ok. 6–10 kg	
Winogrona stołowe	Wszystkie typy i odmiany z pestkami	Tacki lub opakowania o masie 1 kg	Grecja Hiszpania Francja Włochy Węgry Portugalia
	Wszystkie typy i odmiany bez pestek	Tacki lub opakowania o masie 1 kg	

▼B

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Gruszki	Blanquilla	Wielkość 55/60, opakowania o masie ok. 5–10 kg	Belgia Grecja Hiszpania Francja Włochy Węgry Niderlandy Polska Portugalia
	Konferencja	Wielkość 60/65+, opakowania o masie ok. 5–10 kg	
	Williams	Wielkość 65+/75+, opakowania o masie ok. 5–10 kg	
	Rocha		
	Abbé Fétel	Wielkość 70/75, opakowania o masie ok. 5–10 kg	
	Kaiser		
	Doyenné du Comice	Wielkość 75/90, opakowania o masie ok. 5–10 kg	
Jabłka	Golden delicious	Wielkość 70/80, opakowania o masie ok. 5-20 kg	Belgia Republika Czeska Niemcy Grecja Hiszpania Francja Austria
	Braeburn		
	Jonagold (lub Jonagored)		
	Idared		
	Fuji		
	Shampion		
	Granny smith		
	Red. delicious oraz inne czerwone odmiany		
	Boskoop		
	Gala	Wielkość 70/80, opakowania o masie ok. 5-20 kg	Francja Włochy Węgry Niderlandy Polska Portugalia Rumunia
	Elstar		
	Cox orange		
Mandarynki satsuma	Wszystkie odmiany	Wielkość 1-X-3, opakowania o masie ok. 10–20 kg	Hiszpania
Cytryny	Wszystkie odmiany	Wielkość 3–4, opakowania o masie ok. 10–20 kg	Grecja Hiszpania Włochy
Klementynki	Wszystkie odmiany	Wielkość 1-X-3, opakowania o masie ok. 10–20 kg	Grecja Hiszpania Włochy
Mandarynki	Wszystkie odmiany	Wielkość 1–2, opakowania o masie ok. 10–20 kg	Grecja Hiszpania Włochy Portugalia

▼B

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Pomarańcze	Salustiana	Wielkość 3–6, opakowania o masie ok. 10–20 kg	Grecja Hiszpania Włochy Portugalia
	Navelinas		
	Navelate		
	Lanelate		
	Valencia late		
	Tarocco		
	Odmiana Navel		
Cukinie	Wszystkie odmiany	Wielkość 14–21, luzem w opakowaniu	Grecja Hiszpania Francja Włochy Niderlandy
Wiśnie i czereśnie	Wszystkie odmiany słodkie	Wielkość co najmniej 22, luzem w opakowaniu	Bułgaria Republika Czeska Niemcy Grecja Hiszpania Francja Włochy Węgry Polska Portugalia Rumunia
Ogórki	Odmiany gładkie	Wielkość 350–500 g, luzem w opakowaniu	Bułgaria Grecja Hiszpania Francja Włochy Węgry Niderlandy Polska
Czosnek	Biały	Wielkość 50–60 mm, opakowania o masie ok. 2–5 kg	Grecja Hiszpania Francja Włochy Węgry
	Fioletowy	Wielkość 45–55 mm, opakowania o masie ok. 2–5 kg	
	Dymka	Wielkość 50–60 mm, opakowania o masie ok. 2–5 kg	
Śliwki	Wszystkie typy i odmiany	Wielkość co najmniej 35 mm	Bułgaria Niemcy Hiszpania Francja Włochy Węgry Polska Rumunia
		Wielkość co najmniej 35 mm	
		Wielkość co najmniej 40 mm	
		Wielkość co najmniej 40 mm	

▼B

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Słodka papryka	Wszystkie typy i odmiany	Wielkość co najmniej 70 mm	Bułgaria Grecja Hiszpania Włochy Węgry Niderlandy Portugalia
		Wielkość co najmniej 50 mm	
		Wielkość co najmniej 40 mm	
Sałaty	Wszystkie typy i odmiany	Wielkość co najmniej 400 g, opakowania liczące 8–12 sztuk	Niemcy Grecja Hiszpania Francja Włochy Niderlandy Portugalia Zjednoczone Królestwo
		Wielkość co najmniej 400 g, opakowania liczące 8–12 sztuk	
Truskawki	Wszystkie odmiany	Opakowanie o masie 250/500 g	Belgia Niemcy Hiszpania Francja Włochy Niderlandy Polska Portugalia Zjednoczone Królestwo
Grzyby uprawne	Zamknięte	Średnia wielkość (30–65 mm)	Irlandia Hiszpania Francja Węgry Niderlandy Polska Zjednoczone Królestwo
Kiwi	Hayward	Wielkość 105–125 g, opakowania o masie ok. 3–10 kg	Grecja Francja Włochy Portugalia
Kalafiory	Wszystkie typy i odmiany	Wielkość 16–20 mm	Niemcy Hiszpania Francja Włochy Polska

▼B

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Szparagi	Wszystkie typy i odmiany	Wielkość 10–16/16+	Niemcy Hiszpania Francja Niderlandy Polska
Bakłażany (oberżyny)	Wszystkie typy i odmiany	Wielkość 40+/70+	Hiszpania Włochy Rumunia
Marchew	Wszystkie typy i odmiany	Zwyczajowe normy na reprezentatywnym rynku	Niemcy Hiszpania Francja Włochy Niderlandy Polska Zjednoczone Królestwo
Cebula	Wszystkie typy i odmiany	Wielkość 40–80	Niemcy Hiszpania Francja Włochy Niderlandy Polska Zjednoczone Królestwo
Fasola	Wszystkie typy i odmiany	Zwyczajowe normy na reprezentatywnym rynku	Belgia Grecja Hiszpania Francja Włochy Polska
Pory	Wszystkie typy i odmiany	Zwyczajowe normy na reprezentatywnym rynku	Belgia Niemcy Hiszpania Francja Niderlandy Polska
Arbuzy	Wszystkie typy i odmiany	Zwyczajowe normy na reprezentatywnym rynku	Grecja Hiszpania Włochy Węgry Rumunia

▼B

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Melony	Wszystkie typy i odmiany	Zwyczajowe normy na reprezentatywnym rynku	Grecja Hiszpania Francja Włochy
Kapusta	Wszystkie typy i odmiany	Zwyczajowe normy na reprezentatywnym rynku	Niemcy Grecja Hiszpania Francja Polska Rumunia Zjednoczone Królestwo

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

Wykaz produktów do celów systemu cen wejścia ustanowionego w tytule III

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury scalonej przedstawione opisy produktów mają wyłącznie charakter orientacyjny. Do celów niniejszego załącznika zakres ustaleń przewidzianych w tytule III określony jest przez zakres kodów CN obowiązujących w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia. W przypadku, gdy przed kodem CN występuje „ex”, zakres ceł dodatkowych jest określony zarówno przez zakres kodu CN, jak i zakres opisu produktów, oraz odnośny okres obowiązywania.

CZĘŚĆ A

Kod CN	Opis	Okres obowiązywania
ex 0702 00 00	Pomidory	1 stycznia – 31 grudnia
ex 0707 00 05	Ogórki (1)	1 stycznia – 31 grudnia
ex 0709 90 80	Karczochy	1 listopada – 30 czerwca
0709 90 70	Cukinie	1 stycznia – 31 grudnia
ex 0805 10 20	Pomarańcze słodkie, świeże	1 grudnia – 31 maja
ex 0805 20 10	Klementynki	1 listopada – koniec lutego
ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsumami) wilkingi i podobne mieszańce cytrusowe	1 listopada – koniec lutego
ex 0805 50 10	Cytryny (*Citrus limon*, *Citrus limonum*)	1 czerwca – 31 maja
ex 0806 10 10	Winogrona stołowe	21 lipca – 20 listopada
ex 0808 10 80	Jabłka	1 lipca – 30 czerwca
ex 0808 20 50	Gruszki	1 lipca – 30 kwietnia
ex 0809 10 00	Morele	1 czerwca – 31 lipca
ex 0809 20 95	Czereśnie	21 maja – 10 sierpnia
ex 0809 30 10 ex 0809 30 90	Brzoskwinie, włącznie z nektarynami	11 czerwca – 30 września
ex 0809 40 05	Śliwki	11 czerwca – 30 września

CZĘŚĆ B

Kod CN	Opis	Okres obowiązywania
ex 0707 00 05	Ogórki przeznaczone do przetwórstwa	1 maja – 31 października
ex 0809 20 05	Wiśnie (*Prunus cerasus*)	21 maja – 10 sierpnia